

**Ioannes Porterius Nivernas**

**‘Athamantis Furor’**

Tragoedia  
(1621)



Jan-Wilhelm Beck  
Institut für Klassische Philologie  
Lehrstuhl Lateinische Philologie  
Universität Regensburg  
Universitätsstraße 31  
93040 Regensburg  
Dezember 2008, September 2020

## Fabulae Argumentum

Semele, Cadmi filia et Bacchi mater, cum Iunonis dolo malo in perniciem et mortem suam fulmine Iovis ambusta incidisset, eius foetus nondum maturus, ex utero matris confestim avulsus Iovis foemori insutus est. hunc autem maturum et enatum Ino, Semeles soror, educandum suscepit; qua quidem educatione, Bacchum propter matrem Semelem, Iovis pellicem, exosa Iuno ita offensa fuit, ut cum Bacchum perdere non posset, nutricem Inonem perdere decreverit. interea, dum iram et odium suum coquit Iuno, Phryxum et Hellen privignos suos Athamantis ex Nephele prima coniuge liberos patriis finibus abegit Ino noverca. hanc rem et occasionem nacta Iuno, ut sibi et Athamanti ex Inone poenas sumeret, duas in Athamantem furias concitavit, quae miserum hominem ita irritaverunt et abalienarunt, ut Inonem occurrentem leaenam, filios vero Melicerem et Learchum leaenae catulos arbitratus, alterum Learchum trucidarit, matrem cum Melicerite confecturus, nisi arrepta fuga sese uterque ex iugo montis edito in mare praecipitassent.

## Aliud Argumentum Tragoediae

Athamas, Aeoli filius, Thebanorum rex, post primas cum Nephele nuptias, ex qua Phryxum et Hellen susceperat, secundas cum Inone, Cadmi filia, suo totiusque generis damno celebravit. haec enim novercali furens odio privignos suos Phryxum et Hellen qua minis, qua poenis ita dure et acerbe habuit, ut ipsi paterna domo relicta consensoque ariete aureo ad Aeetam regem in Colchidem transfretarint, non autem incolumes ambo; Helle siquidem de tergo arietis in mare delapsa fluctibusque absorbta, suum Hellesponto cum vita nomen reliquit. hanc fugam clademque liberorum tam inique tulit Athamas parens, ut de sanitate mentis p[ro]ae immoderata ira et dolore dimotus, ne potius sanus et consultus, hanc ulciscendae coniugis viam conceperit, caudem scilicet Melicertis et Learchi liberorum, quos de Inone susceperat; cuius quidem atrocissimi consilii et coepti partem Learchi caede seu clava seu quovis alio telo adeptus, reliquam, nisi se Melicertes cum matre Inone in mare praecipites dedissent, pari strage confecisset.

## Personae Tragoediae

Iuno	
Athamas	Rex
Ino	Regina
Melicertes	Pueri
Learchus	
Hermantis	Vates
Hebas	Ephoebus
Pheretes	
Ephialtes	
Cleomachus	Praefectus
Euriclus	
Xanthe	Honorariae Puellae
Antiphila	
Tithene	Nutrix
Furiae duae	

&lt;Chorus&gt;

## Actus primus

### <Scena prima>

Iuno

Iuno Ad hocne fatis libuit enasci Deam?  
Ad hocne summi et uxor et soror Iovis  
Ortus paternos praedico et propaginem  
Coeli solique comparem domino Iovi?  
Vt decoris olim, sortis et tantae memor,  
Acerbiori Diva poenitentiae 5  
Cruciata mentem taedio, desiderem  
Authoritatis regiae nunquam prius  
Mihi imminutam honoris observantiam?  
Vt culta quondam, duriores nunc feram  
Spreti dolores numinis? subsellii 10  
Vt abacta ad imi sordidos gradus Deum  
De plebe vili summa suspirem meis  
Calcata pedibus aetheris fastigia?  
Commune nobis fratre cum nostro Iove  
Sceptrum requiram? defleam consortia 15  
Regni torique perdita? o nimium meo  
Gravis et acerba pectori sortis meae  
Memoria! proh nimis pudenda insignia!  
Honor in honestus! titulus infamis! decus  
Nimis indecorum, quo carere non licet 20  
Sine clade tanta quoque non licet exui  
Cum decore veteri! nunquid, o Divum sator,  
Tibi comes adsum sede conspicua pari,  
Vt, impudentis meta ludibrii, genus 25  
Mortale pascam ludicro oblectamine?  
Gravis est potentum subditos fastus premens,  
Iura licet hoc dent, ordo naturae velit;  
Et, subditorum cum male in dominos furit  
Despectus insolens, leve supplicii genus 30  
Et tollerandum reris? expulsam toro  
Connubiali risit - o summum nefas! -  
Cadmaea Semele Numinum dominam, tuam  
Simul et sororem et coniugem; quin, si tuo  
Gaudere dono nosset, aeternum toro  
Viduata flerem repudium. siquidem libens, 35  
Quicquid rogasset, consequi permiseras -  
Quid, si rogasset connubia? nunquid modo

Coelo imperaret? nunquid? o probrum! tibi  
 Coniux adesset? quem locum vel quos toros  
 Juno teneret? scilicet nulos; Iovis  
 Quis enim sorore post Iovem dignus? vides,  
 Nisi vetuissent fata, quo caecus Iovem  
 Amor impulisset? instat hoc idem nefas,  
 Nisi rursus obstant fata: nam nihil minus  
 Ino sororis territa exemplo, pares,  
 Si recipis, ad te sperat accessus; nothi  
 Hoc erit alumni pignus, haec merces erit  
 Bacchi enutriti, hinc et suum sperat genus  
 Coelo inserendum. nunquid aeternis micant  
 Sedes supernae luminibus, ut scortulis  
 Inserviant? num pervium solis iter  
 Coelo patebit, dabitur et solis nothis?  
 Quae dos nepotes et tuam prolem manet?  
 Nunquid nothorum residua et fastidium?  
 Legitima Divum serviat proles nothae?  
 Coeleste generi subsit humano genus?  
 O dedecus! pudenda plane infamia?  
 Et probra non te tanta, non clades movent?  
 At me movebunt; commovebo Tartara  
 Iove abnuente, ad vota compellam mea.  
 Cadmaea proles numen iratum improba  
 Rursum ingemiscet, sentiet nostram manum,  
 Inoque nostris ut soror Semele cadet  
 Aliquando technis; non tulit, qualem meo  
 Suasu rogarat, congredi Semele Iovem  
 Crebris micantem fulgetris et sulfure  
 Fulmineo opacum, sed metu exorto leves  
 Protervum in auras spiritum moriens dedit,  
 Sic dabit et Ino, viva nec saevi feret  
 Horrorem Averni. iam minarum plus satis,  
 Iandudum inultam coquere me rabiem piget:  
 Libet furentes concitare Erynnies,  
 His territatos impetu rabido instruam  
 Athamantis animos, ultor hic offensae erit,  
 Hostile nobis perdet et coelo genus.  
 Habet ipsa tellus antra Trophonii senis,  
 Impromptu ad umbras Ditis et tristes domos  
 Descensus hic est commodo compendio;  
 Libet iter agere: pergo, festino gradum.  
 Inde evocabo precibus ultrices Deas.  
 Non me pigebit, Numinum dominam licet,  
 Vel genibus etiam supplicem advolvi et mei  
 Vilia rogare mancipia fratris, suum

Quodcunque in hostem commode telum datur. 85  
 Cur pudeat, hostes ulta quo fuerim modo?  
 Hebes est et excors, quem pudor inultum facit.  
 Vtcunque dabitur ultio, dabitur bene;  
 Vindicta nulla charior. mecum licet  
 Perdendus hostis esset, haud mihi parcerem. 90  
 Hostem ruina vel mea obruere iuvat.

### <Scena secunda>

Ino, Xanthe, Antiphila

Ino      O vos propago misera! vos miserum genus!  
 Ludibria sortis! gentium purgamina!  
 Queis destinavit ante natales suos  
 Seu Parca seu sors mole perpetua iugum 95  
 Servile; vestri me quidem miseret mali!  
 Me miseret, inquam! poena sed - miseri - minor,  
 Quod saeviendi durior nescit modum  
 Fortuna. suus est namque praescriptus malis  
 Modus. perennes usus aerumnas levat, 100  
 Hoc servitutis mitius collo iugum,  
 Quod nulla fructu liberae sortis dies  
 Concessit uti, durius longe quibus  
 Foelicitatem liberae vitae excipit  
 Servilis aerumna! nivibus suetus Geta  
 Nec mitiorem Graeciae expertus Iovem 105  
 Non hyemis atrum frigus et gelu tremit,  
 Non fusca Mauri pellis et crispum caput  
 Atraque recocti corpora Libis torridae  
 Aestatis ignes fervidos arcent sibi,  
 Sed imparatos quos gelu insueto ferit 110  
 Post acriores solis accessus hyems,  
 Post frigus, aestas. sunt graves tantum vices.  
 Experta fateor; id queror, id ego lugeo.

Xanth.    Regina, vanas perperam curas agis:  
 Successus ille durus et durae vices,  
 Cum laeva dextris sorte succedunt mala  
 Et res secundas subita pernicies gravat;  
 Contra expetendus, si quod adversum fuit  
 Et triste, nobis prospera arridet vice. 120  
 Quacunque tandem fausta sorte venerint,

	His est fruendum, haec fronte sunt hilari et manu Capienda laeta; parte contingent mala Quacunque, nusquam dura non esse haec valent. Quid sit dolendum rebus haud video tuis, Nil imminuta stat tibi sors regia.	125
Ino	Qua parte nostras vulnus hoc res urgeat, Haud facile vobis percipi potest, licet Prostaret oculis; usus hoc tantum docet. Vobis videtur quicquid optandum, mihi Hoc execrandum.	130
Ant.	num tibi, o Ino, grave Servile pondus imperi? an gemitur tibi Sub dignitate pressa libertas brevi?	
Ino	Haud gemitur illud, nec mihi pondus grave Regale mitrae; regias nam dedecet Gestare mitras foemina, tam debilem Onus aggravaret verticem, illud tempora Robustiora poscit audacis viri. Nil me coercent vincula imperii, nec - heu - Adempta gemitur illa libertas mihi.	135
Ant.	Athamasne coniux durior?	140
Ino	nusquam viro Optati contigisset nubere; Si quid petendum foeminae, hoc foelix fruor.	
Xanth.	Quid ergo gemitur rapta libertas tibi?	
Ino	Haec gemitur, inquam, gemitur innuptas manens, Quam nunc requiro, sola libertas.	145
Ant.	habes, Quaecunque foelix consequi a viro queas; Quid plura? nisi te castitatis poenitet Forsan dicatae triplici nemorum Deae.	
Ino	Cur poeniteret? cui dicata castitas, Servatur ipsi.	150
Xanth.	quid gemas, haud assequi, Nisi ipsa doceas, valeo.	
Ino	nec fuerit opus.	
Xanth.	Aures loquelis si quid indignas tuis Tutamque reris non sat arcanis fidem, Ne fare, sensus conditos animo tege.	155
Ino	Nec dubia fides est, nec quid arcani tego; Sed nil iuvaret proditus vobis dolor.	
Ant.	Suffocat intus pectore inclusus dolor, Petulans furoris aestuantis impetus, Nisi detur aditus, strangulat; cum proditur, Tunc ponit ira, patitur aeternos vorax Aestus Charibdis. furere nunquam desinunt	160

	Circum allatrantes impiam Scyllam canes, Quod impotenti pectore occluso negat Viam furori. loquere, tum brevi sciet Animus quietem: verba moerorem levant.	165
Ino	Tollenda primum causa, tum facile malo Nostro levamen dabitur; haud intus latet Fomes doloris, nil mihi prodest loqui. Prodesset, eheu, si meis virgo procis Nusquam imperassem; tam breve imperium mihi Aeterna peperit servitia.	170
Xanth.	durum putas	
	Charo subesse coniugi? hoc tantum doles?	
Ino	Grave nunquid illud foeminae, dominos pati, Quibus imperare fas sibi ac aequum fuit?	175
Xanth.	Quos coniugavit vinculo pronuba pari Venus maritos foeminis, aequo licet Commune gestent onere coniugii iugum, Mari subesse foeminam voluit tamen Dominumque dulci ferre servitio virum.	180
	Illud molestum, quod iubent leges, putas?	
	Quod imperat natura?	
Ino	non durum mihi	
	Viro subesse, sed piget plures pati Ac ferre dominos, cum viro ac domino Venus	
	Copularit uni. servitus gravis haec mihi.	185
Ant.	Gravis illa sane; sed quibus tandem subes Dominisque pares? fare; num quenquam super Athamanta tellus novit Argolica ducem?	
Ino	Thebana nullum terra, sed plures ego.	
Ant.	Sed quos, profare?	
Ino	quos Nephele genuit vaga,	
	Phryxum et sororem, monstra naturae improba.	
Xanth.	Ad quid parentum iura? summa authoritas? Regia potestas! cur doles iniurias, Quas iure possis quo libet ulcisci modo?	
	Stultum est nocentes, cum licet male perdere,	195
	Tollerare inique. iure concesso utere.	
Ino	Nescis, novercae nomen ut male audiat? Ipsas parentes blandula exuperent licet Cura ac amore foverintque pignora	
	Aliena cultu, quo valent, tenerrimo,	200
	Credas; novercae nil tamen fuerint minus, Saevire quod si iure contigerit, feras Immanitate vicerint.	
Xanth.	quid iudicet	
	Rerum aestimator improbus, vulgus rude,	

	Sollicita quaeris? quisquis ignarus fuit, Res damnat omnes, impotens dignoscere, Quid laude dignum. pronior loquacitas Plebis malignae linquit intactum nihil; Quacunque de re liberum est, licet sua Iudicia stultis ferre nec standum his tamen.	205
	Proinde fas sit obloqui populo, tibi Fasque esse agendum iure cogites: age, Intrepida poenas exige, hic nihil vetat; Fueris neverca vel parens, ulciscere.	210
Ino	At facile non est grandiores plectere.	215
Xanth.	Si grandiores, viribus et armis age.	
Ino	Timenda patris ira, liberos amat.	
Xanth.	Fraude est agendum, fraude victos opprime.	
Ino	Suspecta matris odia prudentes cavit.	
Ant.	Quicquid cavebunt, odia non fugient tua, Tandem exulabunt, forsan et maturius, Quam tu ipsa speres; si dolis nequeant tuis, Armandus in eos genitor, in pueros pater Exasperandus, aderit hic ultor tibi.	220
Ino	Dissimulo frustra; singula apperio tibi. Iam parta nobis ultio est, nil patre opus. Hos exulantes devii montes habent; Non me illud angit, potius - ast! - huius mali, Quo possit a me crimen averti dolo. Nam patris iras metuo.	225
Xanth.	perfacile id tibi est.	230
	Affinge totius rei ignorantiam, Apud parentem querere tibi natos graves Esse et molestos, corrigendos postula. Sic ultionis cuncta praeteritae cadet Suspicio, dum poenas futuras exiges:	
	Abiisse credet non tuo dolo, at metu. Constans id aude, credulas dictis tuis Praebebit aures; foeminis summa in viros Imperia, mentem facilis ad preces tuas Questusque flectes. prome iam, facundiae	235
	Artisque quicquid in te inest; quas credulo Texas parenti, iam querelas cogites.	
	Quae frons, quis oris deceat atque corporis Neglectus habitus, haud docenda. progredi Athamanta cernis? iam mihi videtur tibi Devictus, ut te fronte respirat; praei,	240
	Pede negligenti pigra salutem praeripe.	
Ino	Fortunet o me Iuppiter adventu tuo.	245

## &lt;Scena tertia&gt;

<Ino>, Athamas, Pheretes, <*postea* Hebas>

Ath.	Votum secundent sydera ex animo tuum, Nostrisque Iuno faveat, ut cupio, toris. Non ipsa capiant astra, non quisquam virum, Non ipsa credas, inquam, et humana, ut reor, Mente assequaris uspiam, quae gaudia Addideris animo, quidve laetitiae labris Libata roseis oscula et amplexus dati Imis medullis fuderint; vix se capit, Vix haurit auras spiritu exhausto emicans Cor evolansque pectore. arride, precor, Idalia, nostris gaudiis, amoribus Congratulare, fomitem castum fove;	250
	Et adacta per te grata luxuries tori Longam propaget sobole foelici domum. Nobilitet Ino regium Pelopis genus Athamante patre! Tantali vigeat genus!	
	Quaterna proles stipitis dulces mei Crescant beati palmites! Niobe, tuam Exuperet alvum fertilis consors tori! Laetetur Ino prole, quae Thebas patrem Sequuta lege temperet, nusquam exteris Cessura sceptrum manibus, extinctum genus	260
	Reparante semper prole et absumentos patres! Quin tu vicissim mutua assensu pari Meditaris, Ino, gaudia et mentem excitas? Quin gratularis laeta? cur vultum solo Affixa tristem deiicis? quidnam coquis?	265
	Quae cura moestum pectus insolito et novo Torquens dolore tristibus suos rapit Genis honores atque purpureum decus Moerore foedat pallido? retege malum Malique causam; quid doles, saltem doce.	270
Ino	Nil triste novit pectus aut contrarium.	275
Ath.	Quid ergo ovanti gaudia haud iungis tua Hilarique nutu frontis arrides mihi Domusque sorti prosperae?	
Ino	arridet mihi	
	Rerumque tota sors secunda perplacet.	280
		285

Ath.	Quis risus iste, cum rigentem turpibus Crispata sulcis ora frontem contrahunt Animusque laeta flebili vultu excipit?	
Ino	Gestire flagrat animus, et cor emicans Fervere secum tentat; ast labes nigra Torpens in extis, sanguinem circum tepens Pectus retardat et cor ignoto premit Dolore, rapiens artubus suos focos Simul et ruborem, qualis exanimis iacet, Cum cor reliquit spiritus, imago necis.	290
Ath.	An, chara coniux, credis hac fraude et dolo Cautam mariti posse mentem decipi? Adulteratos irrita specie tegi Speras dolores? aliquid, o Ino, tuum Athamanta celas! coniugi tuo tegis Arcana mentis! si tenax causam mali Negare perstas nec brevi, quidnam grave Penetrale cordis celat, exponis libens, Mihi rea fies odii.	295
Ino	an ignotum tibi, Imperia Superi quanta in humanos habent Ignes suumque ut nos ad ingenium trahunt Virtute caeca iubaris, affectus suos Quascunque in horas imprimunt? cor insciun Modo Iove laeto, protinus Marte effero, Tum Venere blanda moxque Saturno sene Atro, molesto, dispari motu alterant?	305
Ath.	Vt regnet in nos sydus austeri senis Ac astra coeli caetera, haud quaquam latet; Non tanta virtus, ut reluctantes trahant Vexentque mentes sydera influxu suo. Hoc ipsa praestant vere, ut impulsu levi Ad id parata desuper vel gaudeant Vel corda doleant promptius; quod si deest Aliunde moeror, facile, quas suadent poli, Acerbitates prospero eventu cadunt.	310
	Proinde technas pone nec diutius Causam doloris impetu coeli tege; Pateat amicum pectus, arcanum exhibe Nec pertinaci nostra turbari sinas Negatione gaudia. appertus dolor Causaque doloris explicati saucium	315
	Gravabit animum lentius quam concitans Versansque discors cura sollicitum caput. Manet inquieta mentis anxietas, dies	320
		325

	Noctesque crucians pectus ancipiti metu,	330
Ino	Nusquam exuenda, si tuum retices malum.	
Ath.	Melius tacetur, quicquid explicitum nocet.	
Ath.	Peius tacetur, quicquid explicitum iuvat.	
Ino	Et quem iuvabunt verba, si nil me iuvant?	
Ath.	Me inquam; nec ullam, quandiu siles, sciam Requiem.	335
Ino	silere, quaeso, liceat.	
Ath.	quin loqui	
	Toties rogatam iubeo; quod tibi si minus	
	Mea iussa prosunt, stat coactam quolibet	
	Adigere modo.	
Ino	saevire prorsus nil iuvat:	
	Libens profabor, nesciet cor gaudium	340
	Siccasque lumen palpebras; mens nesciet	
	Quicquam quietis, quandiu triplicis feram	
	Imperia domini, coniugem et natos duos.	
Ath.	Servire credis, quod virum Regem feras?	
	Non famula coniux, sed viri consors sui	345
	Simili potitur sorte. connubium doles	
	Et coniugale ius mihi tecum tori?	
Ino	Sim serva, sim coniux tua, hoc gratissimum.	
Ath.	Quid quereris ergo et coniugem dominum gemis?	
Ino	Non coniugem, sed liberos graves queror.	350
Ath.	Quid innocentum nesciae mentes mali	
	Ac impotentes, noverint licet et velint,	
	Peccare valeant? pectus, ah, timidum et iners	
	Ac facile laedi, quod potest tam debilis	
	Hostis gravare! si quid imprudentius	355
	Puerilis aetas egerit, correctio	
	Prudentiorem reddit; in promptu tibi est,	
	Vt vindicare libeat errorem. haud erit	
	Impune, credas. sed quis hic querulus gemit?	
	Hebanta novi, solitus hic Phryxi comes.	360
Heb.	Heu, quanta vestris auribus titulo mala	
	Decorata honesto suave mortales sonant	
	Oculosque falsa fascinant imagine!	
	Quam male parentis nomen, o fallax nimis	
	Natura, noster error ascripsit tibi!	365
	An te novercae peius est aliquid furor	
	Odiumque peius, tetrius an Syren malum?	
	Quae delicatis nos inescatos cibis	
	Acerbitatum felle perpetuo tenes	
	Saeva cruciandos, quantulumcunque improba	370
	Largiris homini, quot malis cumulas bonum?	
	O chariora si qua sunt vitae bona!	

- Ath. Huc age, quis Heba, quis gemitus? et quis dolor?  
Vbi Phryxus?
- Heb. heu me! Phryxus hoc, quod nesciam,  
Vbi sit, doletur, hoc idem gemitur mihi. 375
- Ath. Qua miser ab ipso sorte divulsus comes  
Raptum requiris? nunquid in silvis vagus  
Aut saltuosis montium implicitus rubis,  
Quem teneat ipse dissitus, nescis, locum?
- Heb. Nil animus ipsos iamdiu errores timet. 380
- Ath. Per iuga nivosi, nunquid, Ismeni feras  
Dum concitato lassat alipede, times,  
Ne praeda fiat canibus Acteon novus?  
Quascunque aberrans teneat oras, hunc sua  
Praeda potitum, vel brevi, spera affore.
- Heb. Notus Cithaeron, nota Taygeti iuga,  
Otrisque Elisque, notus et canibus suis.  
Vtinam iuberent Numina hos tantum mihi  
Timere casus, causa nec metus mei  
Vera foret et nota, premeretque devio 390  
Pede tortuosos montium calles puer!  
Brevi reflexo perstrepens cornu nemus  
Phryxum sonaret, rupiumque concava  
Icta revoluto tympani bombo mihi  
Phryxum cierent; ipse subtili ducem  
Sequutus aure sonum, expeditus inviis  
Pernix adesset montibus, socio latus  
Cinctus molosso.
- Ath. an natus occumbit neci,  
Aut fracta morbo membra nequicquam valent  
Pectore abeuntem spiritum compescere? 400
- Heb. Vivatne natus occidatne, nescio.
- Ath. Quis habitus ergo? quasve sedes incolit?
- Heb. Vitae et salutis habitus incertus, locum  
Quem teneat exul, haud satis notum mihi.
- Ath. Exul! quid haec vox?
- Heb. quisquis iniussus solo 405  
Furtim profugit patrio subito gradu,  
Exul vocandus.
- Ath. exul est, quisquis suo  
Quaerens latebras sceleri, in ignotas caput  
Exportat oras. quod scelus Phryxum meis  
Finibus abegit?
- Heb. quomodo tandem exulat, 410  
An sons an insons, non liquet; verum liquet  
Alia per undas regna natali solo  
Quaesisse spreto.

Ath.	pro! per undas! quo duce?	
Heb.	Quo quisquis acti conscientum et testem fugit.	
Ath.	Quo comite?	
Heb.	germana.	
Ath.	parentem perditum!	415
	Suprane nullus adfuit fugae comes?	
Heb.	Et quem relicto potuit Hebante ad sua Deligere comitem coepita?	
Ath.	quae tandem fuit Potuitve amoris esse tanti avulsio?	
Heb.	Me consequentem consimili et animo et gradu Moras adegit agere et in vestigia Retro reflecti; denegantem mordicus Per sancta amoris vincula exorat, suis Postremum et exiguum illud optatis darem.	420
Ath.	Sed quas in oras, fare, direxit gradum?	425
Heb.	Quis dicat illud? quas minus sibi destinat, Vt insequentum sedulam, quisquis fugit, Sagacitatem decipiat, init vias. Ni me febellit, qua Cythaeron Atticis Dirimit Hiantas quave surgentis iubar	
	Titanis ad nos inter aërios iugi Bicornis apices summa Pelopeae face Accendit arcis, Colchici fines soli Penetravit exul.	430
Ath.	inter amplexus pios	
	Cum te valere iussit extremum, nihil	435
	Amico amicum pectus apperuit, patris Prorsus recessit immemor et charae domus?	
Heb.	Nil te latebo, cuncta proponam ordine. Nuper tepentis rosidus noctis liquor	
	Fusus per herbas, gramen enascens levi Nive vestiebat, qualis argento micat	440
	Albata puro tabula vel vitreum maris Aequor silentis solis ad primas faces: Hoc destinatae tempus optatum fugae	
	Ratus, inquietum tollit ex lecto caput Ac, per fenestras conspicatus candidi Serenitatem temporis, me protinus	
	Conclamat; adsum, vix caput et oculos gravi Somno expeditus, veste discincta fluens	445
	Demiror hominis insolitam vigilantiam. Tum quaero, quid me tam repentinus velit.	
	Alacritatis ille fingens impetum, ‘Est animus’, inquit, ‘expatiando torpidam Recreare mentem. propere germanam advoca,	450

Helle adsit incomitata.’ proficiscor citus Hellenque mecum adduco; custodes iubet Foribus apertis exitum Phryxus dare, Qua lucus aedes densus obnubit tuas, Penetrale cuius divites Pelopis avi Concludit hortos; hic opus varium loci Oculo pererrans inquieto, vix bene Intuitus artem, ‘quicquid insudet labor Excogitetque cura mortalis, tamen Nusquam assequetur’, inquit, ‘incultum et rude Naturae opus, nativus agrorum viror, Per aperta patuli liber aspectus soli Nescio quid animo melius arridet meo.’ ‘Quin’, inquit Helle, ‘frueris optatis. age, Illuc vocatus gradere, molimur viam Auraque ruris fruimur; at non ut prius Metimur arva torpido, at celeri pede, Quiesque nulla datur, priusquam viribus Fameque viaque corpus exhaustum cadat.’ Stupeo; viamque conqueri primum pudet. Iam Phoebus axem dividens nostrum, diem Medium notabat; Phryxus impatiens famis Suadet quietem. forte non procul mihi Conspecta pomus, verticem incurvans solo Foecunditate frugis; huc me penduli Ridens ocellis advocat pomi rubor.	455
	460
	465
	470
	475
	480
	485
	490
	495
	500

	Vndique requirunt, membra volvuntur solo; Nostrique casus immemor et nondum satis Somno solutus saxa palpans horreo Immurmuransque subitus assideo. vigil Me Phryxus ad me revocat et sedat metum; Tum multa vigiles fundimus, et inter patrem Saepe ingemiscit Phryxus, at coepti inscium Nil me ipsa terrent, sic tenebras ludimus.	505
	Vt sol reduxit lumen, e specu pedem Efferimus, ore Phryxus, heu, durum vale Premens et alto corde suspirans, iugi Gena lavabat flumine. eludens virum, 'Iam commoveris tantulum a charo patre Distractus', aio? subitus in collum ruens Vix potuit illud rumpere, aeternum mihi Vale, 'o vale Heba'; tum viam rapuit, sequor Pene exanimatus. ipse, 'nequicquam comes Me sequeris', inquit, 'iam relege hesternos gradus. Hoc impetretur ultimum, si quid me amas.'	510
	Regredior ergo fractus enixa prece.	520
Ath.	Immane monstrum! tigridis rabiem ferae Dicam an novercae, qua genus periit meum? Siccine, dolosa, quas habes, poenas rogas? Dii te! sed heu, quid perperam male imprecor, Frustra ingemisco; non enim modo vacat Deflere casus. aderit exundantius Acerbiusque, cum licebit plangere. Nunc expedire convenit, qui de fuga Quascunque in oras sedulo inquirant. precor, I nunc, Pherete praepes; i, supera notos Pernicitate, liberos patri refer.	525
Pher.	Nulla mora. si quis inter humanos locus Phryxum et sororem continet, gressus brevi Impressa nostri sentiet vestigia. Nisi Phryxus umbras inter infernas latet, Mihi retegetur; vel licet Theseus novus Inter tyrannos Stygis, Avernales specus Et carcer habitet, hunc ad auras eveham Ipsas et alter Hercules reddam tibi.	530

## Chorus

Ch.	Multa circumstant mala, qui cruentos Induit Martis furibundus aestus; Nam per hostiles cuneos retorto Fune seu crudos iaculatur arcus Destinans umbris inimica castra, Ipse quas una iubet ire dextra In procos paucas pharetrae sagittas, Mille dum plagis patet undequaque, Sentit o quanta sibi spiculorum Grandine reddi?	540
	Seu sua miles statione motus Ordines liber ruit in solutos Perque turbatas acie cohortes Obvios mixtus petit asper hostes, Dum latus stricto petit ense fusi Aemuli, post se sua terga quantis Hostium telis aperit sequentum, Quam rapit vitam propria paratus Pendere vita?	550
	Aeneus seu, quos aries in urbem Moenibus ruptis aditus repandit, Liberos pugnat sibi comparare Ense propulsans clypeoque civem, Sive sublatis per iniqua scalis Arduum muri dubio cacumen Tentat ascensu, generosus armis Seu modo quovis alio meretur Prodigus vitae propriique largus Sanguinis, quotnam caput atque quantis Casibus ofert?	560
	Haec tamen nusquam sibi poenitenda Tollerans, multis lacerata membra Murcidus plagis gradiens superbit, Quamque pugnando comites honestam Per solum strati subiere mortem, Invidet, quamvis decus assequutus Grandius, binum meritus tropaeum Hoste devicto propriamque vitam Tutus, ex belli gravibus periclis Cive recepto.	570
	Inter haec crudi fera damna belli Illud est unum nece peius omni, Illud et, quamvis animos dolere	580

Nescios gestet, dolet ingemitque Miles ignavum male nactus hostem, Nobili cui sors acie potito Iura permisit dare subiugatis; Nam quibus parcit generosa fortis Militis virtus satiata strato Hoste, castrensis rata stare viva Tandiu laudis monimenta, victus Quandiu vita potietur hostis, Calcat hos vicit oris timidus, quietae Nescius mentis, quoad asper omnem Fregerit hostem.	585
Mitius tigris rabiem subactos In greges promit, pecus in rebelle Blandius diros leo stringit unguis, Parcius demum fera saevit omnis, Quam timor socors animi remissi; Nempe proposto sibi sola virtus Aemulo gaudet, probat expeditusque, Cum quibus certet, fovet et tuetur, Impetus tantum nocuos retundens. Scilicet solum sapit haec amorem, Ac regi solo potis est amore;	595
At timor consors odii tenaxque Lucis aspectum fugiens nec ullis Inseri rebus cupiens, honoris Non sequax, laudis nec amicus, acer Osor offensae tamen atque vindicta,	600
Nil nisi saevum sapit et cruentum. Quanta crux ergo miseris ferenda, Quos iners odit mulier, nocendi Iure praefidens, satiata nunquam.	610
Debilis quamvis rabies veneno Cedat exhausto neque, quid supersit, Hoste sublato sua quo subinde Tela displaudat furor irrepletus, Non tamen poenae satis arbitratur,	615
Credit haud quaquam satis ultionis; Quaeque vesanae monimenta stragis Conspicit, caecus sua nescit esse, At ferus perstat, quoad acriorem	620
Taedeat esse. Sic novercali petulans furore Saevit in natos Athamantis Ino; Illa sic odit, fuit, aestuatur, Sed suo tandem mediocritatis	625

Terminos sensit superasse damno.  
Nempe ad authorem nimius furoris  
    Impetus exit.

630

## Actus secundus <Scena prima>

Ino, Xanthe, Antiphila

Ino	Expertam tandem fateor insanos prius Non sapere, quam cogantur, at sero nimis Incogitati clade funesta mali. Quid nosse iam nunc, misera, res meas iuvat, Cum terminatis exitu infando utilem Praeclusit omnis sors mala consilii viam. Quod impotenti mente non factum tuli, Id poenitenti corde perfectum fero. Quos machinando contuli exitio dolos Artesque, easdem restituendae perperam Meditor saluti; quam levis mortalium In vitia mens est, qui nec infensos sibi Opprimere tentant! liberos, Athama, tuos Odi nec ullis ad odium causis tamen	635
	Artesque, easdem restituendae perperam Meditor saluti; quam levis mortalium In vitia mens est, qui nec infensos sibi Opprimere tentant! liberos, Athama, tuos Odi nec ullis ad odium causis tamen Arsisse memini; crevit at sensim furor Livoris, ex quo, nomen et titulum fui Novercae adepta, nos ad hoc necessitas Fatalis aliqua vel reluctantantes trahit.	640
Xanth.	Iovis propago, splendor Aeoliae domus, Regina, per te liceat hoc unum loqui: Non est novercae nomen aut titulus tibi Fatalis, at parentis in proprios amor Foetus benignus aemulos nequiens pati, Renuit futurum dividi gentis decus	645
	Fatalis, at parentis in proprios amor Foetus benignus aemulos nequiens pati, Renuit futurum dividi gentis decus Aliosque secum cedere haeredes opum. Hinc tacita crescent odia matris pectori Nec cogitantis, dumque blanditur suis, Odit alienos. non bene tractatur manu	650
	Gestamen unum dupli, nec infula Binos coronat vertex, fratribus licet; Non est monarcha, qui sibi novit parem. Nec caruit usquam, filios quae nutrit Domus una plures, lite, dissidiis, nece;	655
	Nec caruit aether, Iuppiter patrem expulit. Annon, secundo quos tulit natos toro, Videbit una dote contentos domus? Nusquam absque caede, pereat alter ab altero	660
	Necesse. nunquid non parens tantum nefas	665

	Avertet a se? nunquid incolumes suos, Vitae ac honori dum potest, tuebitur? Tutata natos mater es, quis hoc vetet? Nil aliud a te perpetratum: quid doles? Servata per te pignora ac tuum caput?	670
Ino	Non haec, sed - heu me! - promptiores in mea Venisce Superos vota.	675
Ant.	quin si serius, Foret hoc dolendum, chariusque Numinis Graviore damno tarditatem solveres, Nisi forte credis praestitisse liberos Has luere poenas.	
Ino	absit hoc omen. sed heu!	680
	Velim aqua natis atque privignis forent.	
Ant.	Vel si supernus omnium rex Iuppiter Iuberet, impossibile nihilominus puta.	
Ino	Possibile vel non, hoc tamen libens velim.	
Ant.	Quaeso, quid optes, cogita; nam blandior Dum tu precaris laeta privignis, tuae Soboli imprecaris tristia. haec animo expue Infesta natis studia, laetitiam indue, Quod tibi tuisque parcitum; alterutros enim Ea sors manebat.	685
Ino	maneat utrosque anxius.	690
	Timet amor intus matris, et pectus meum Pavore torquet.	
Xanth.	aemulus et hostis deest, Quod erat timendum. quid times?	
Ino	parens adest, Quem timeo.	
Xanth.	nunquid poterit in proprios parens Ferus esse natos?	
Ino	nonne, quos animos ego Induere potui, poterit?	695
Xanth.	an patrem exuet?	
Ino	Non, sed perosae coniugis ultorem induet.	
Ant.	Non caedet ipse natos.	
Ino	non suos, verum meos.	
Ant.	Suscepit ex te.	
Ino	sed secundis nuptiis.	
Xanth.	Quid tum? minusne genitor?	
Ino	affectus minor.	700
Ant.	Vnde haec?	
Ino	amoris quicquid eximii fuit, Rapuere, primo quos Nepheles habuit toro.	
Ant.	Non respuet.	

Ino	at occidet atrox, dummodo Me fuerit ultus et scelus scelere pari Nostrum expiarit.	
Xanth.	expiare nominas, Cruor cruori, cum neci nex additur Fraterque caesus fratre pro caeso cadit?	705
Ino	Sic assolet gens ipsa proavo Tantalo Edocta.	
Ant.	mores patris haud semper puer Sequitur.	
Ino	in omnes abiit haeredes ferus Mos ille.	710
Xanth.	flectet forte patrem atrocitas.	
Ino	Quicquid cruentum fuerat ac atrox, frequens Lenivit usus.	
Xanth.	scelere tanto pollui Forte erubescet.	
Ino	hoc decus domesticum Et gente dignum facinus.	
Ant.	ah, tantum nefas Ergo in propinquuo est?	715
Ino	iam mihi spectaculo Stupere in ipso videor.	
Ant.	et praesens licet Adstaret oculis, nec remittendus tamen Esset animus, nec terga vertenda improbae Sorti, sed illud, quod tibi favet unicum, Non negligendum. praevideatur imminens Ruina, sano consilio eundum obviam: Eripere natos convenit ab oculis patris, Donec quiescat mitigatus impetus.	720
Ino	Bene admones, sed serius; tutos enim Habet ipse genitor diligenti milite Et in aede clausos.	725
Xanth.	est tamen tantum scelus Quacunque tandem fraude, si fieri potest, Caute occupandum, cassa si virtus hebet Humana, non divina.	
Ino	num credis Deos, Quos dubia tentat perfidae mentis fides Cassis virorum saepe nequicquam dolis Et arte lusa, adesse perfuntoriis Sine spe precibus? surdescit extremum bonus Despectus ante Iuppiter.	730
Ant.	precibus tuis Surdescat, esto; peius an quicquam tibi	735

Contingat inde? crevit in cumulum nefas,  
Nil iam timendum; rebus extremis via  
Spernenda nulla est, nil iam inausum, nil grave,  
Charum sacrumque, cum iubet necessitas. 740

An parcis operaे? nonne inanes perperam  
Levesque in auras mittere loquelas times?  
Si renuit aether sponte, vi ac dira prece  
Poterit coactus in tuam converti opem.

Cleomachus, ecce, commode coeptis adest: 745  
Huic notus aliquis arte Thessalica potens,  
Qui regis iram leniat et omnis notam  
Offensionis toxicō mente eruat  
Oblivioso memoriamque liberum  
Athamantis animo detrahat.

Ino quisquis semel 750  
Mortifera lethe pocula immemoris babit  
Exutus hominem, quicquid humanae prius  
Memoria curae texit, id simul exuit  
Nudamque ad umbras umbra mentem devehit;  
Sic facile regis ira, sic prolis memor 755  
Animus peribit.

### <Scena secunda>

Ino, Xanthe, Antiphila, Cleomachus, Ephialtes,  
*<postea* Euriclus>

Cleo. pereat hic in me prius,  
Quo continetur, spiritus, vivax calor,  
Quam subeat animum tam nefandi perdita  
Sceleris voluntas.

Ino oderimque huiusmodi  
Peiora morbo remedia.

Cleo. expertus loquor, 760  
Non arte quicquam tutius, nil certius:  
Si quid timendum cernis, expositus rei  
Modus ipse vanos tollet ex animo metus.  
Propere petendus artifex, quem consulas.

Ino Non fuerit aliud quippiam votis meis  
Secundius. sed ecce, praepes advolat  
Huc aliquis ad nos; Euryclus sane est. manum, 765

	Dii, saevientem temperetis! quid refers? Athamasne subito perditus fato iacet?	
	<i>Accurrens.</i>	
Eur.	Stat rex, sed - heu me! - vix satis compos sui, Vix evolantem taedio mentem tenens. Concussus animo fertur inconstans domus Partes in omnes, nullus hunc usquam locus Retinet quietum, sed modo huc, illuc modo Mobilis oberrat, nescius quo se ferat; Quacunque aperti liberos cursus lares Et quo repandunt, proruit caeco gradu, Saepius easdem calce remeanti, terens Metiensque sedes, non datur pedibus quies. Hac prorsus una parte non torpens neque Quietus Athamas, caetera immotus iacet Nullaque praeter indicat vitam nota. Brachia solutis laxa subsidunt toris; Namque exulante spiritu in praecordia Coire nervus tardus in motus suos	770
	Summis deorsum pendula ex humeris suo Applicita trunco proiicit: nullus decor Colorque fronti, marcidis non est genis Nisi mortis horror pallidus; vertex gravis Languente cervice obvolutos palpebris Oculos ad imum retinet abiectos solum, Lucis inimicos et poli, nisi cum redux.	775
	Post spatia sensus multa moeroris graves Causas revolvens liberos animo refert Casu nefando perditos, tum languida Sursum revolvens lumina ad superas domos, Taciturna solvit ora querulo carmine Largasque fundens lachrymas, vix questibus Titubante ruptos frangit hos lingua sonos: 'Periere nati! Phryxus, heu, periit meus!'	780
Ino	Quid aulicorum turma? quid domesticus Frequens minister ac puer lateris comes? Nulosne domini tangit afflicti dolor? Solamen ullum nescit inter tot viros Lugendus Athamas?	785
Eur.	hos habet gelidus stupor, Tacitoque luctum regis intuitu pavent; Taciturna nullo personat vocis sono, Sed tota specie flebili luget domus.	790
Ino	Vbi nati? an illos tangit afflictus parens?	795
		800
		805

Eur.	Iuvenile prolis debile et tenerum, malis Non assuetum, patris ad luctus novos Semianime pectus deficit, vix languidum Moerore ducens spiritum et vitam hauriens; Denique per omnem lugubris passim situs Oberrat aulam, nil nisi mortis pavor.	810
Ino	Hinc coniugalis me vocat pietas. age, Exequere fida mente, quicquid iusserit Carminibus ille Mopsus aethereis potens. Curabo Divis hostias et munera Propitia votis, thure succendam focos Arasque sacro sanguine aspersas prece Cumulabo multa, pergo solari virum.	815
Eph.	Quis assequatur mente, quis fuerit status Securus inter sortis incertas vices? Pax tanta nusquam viguit et nusquam scelus Adeo vacavit; odia, bella, sanguinem, Caedem, neces iam Pelopis oblita est domus. Sine marte populos alta tutatur quies; Pax summa regnat, sortis inimicae minas Despectat alte Theba supremum tenens Foelicitatis verticem, inter res tamen Iacet secundas perdita.	820
Cleo.	illuc evehit	
	Fortuna honoris ac opum indulgentior, Quoscunque casu provolutos aspero Proculcat. utinam non foret sic prospera Nec adeo blanda, non foret sic imminens Ruina gentis integra!	825
Eph.	quid - heu me! - viris	
	Tuto expetendum fuerit? an martis furor?	
Cleo.	Optandus idem patriae non noxius.	
Eph.	Quid bella noceant, urbium excidia docent.	830
Cleo.	Excidia et ipsa, quid quies noceat, docent.	
Eph.	Quae sibi repugnant, iungis effectu pari.	
Cleo.	Quae sibi cohaerent una, longe dividis.	
Eph.	Bellum quiesque nesciunt similes moras.	
Cleo.	Moras easdem neverint vel non, tamen Excidia bellum, bella progenerat quies.	835
Eph.	Nunquam vigerent bella, si foret quies.	
Cleo.	Nunquam vigerent bella, ni foret quies.	
Eph.	Cum pax quiescit, furere tum Mars desinit.	
Cleo.	Cum pax quiescit, furere tum Mars incipit.	840
Eph.	Portenta memoras.	
Cleo.	vera nil minus tamen.	

Eph.	At praeter usum, praeter humanam fidem Praeterque sensum.	
Cleo.	sensus ac usus docet, Otia quiesque quanta sint regnis lues; Pacemque iamnum Tantali luget domus.	855
	Est aliqua rebus conferens lis, qua sine Quo vita vegetat, conditus praecordiis Nativus imis intus humani vigor Humoris hyemem temperans ac torpidum Rigore amico leniter urgens ad sua	860
	Officia corpus, qualis Aethneae vorax Fornacis ardor, dum favillis deficit Externus humor intimi fomes foci Nec hostis, in quem saeviat, praesto datur.	865
	Namque otiari nescius hic vivax furor, Cui bella vitam suppetunt, mortem quies, In se reflectit impetum et, domesticos Populatus ignes, vi sua extinctus cadit;	870
	Sic ipse, quo res principum late vigent Florentque regna, martius fervor truci Ardore mentes militum accendens, nisi Satiatus atram sanguine adverso sitim,	875
	Alio furorem torqueat in hostes suum Sibique parcat, saeviens in exterros Pacis inimicus ipse rixatur sibi,	880
	Sibi repugnat, bella secum concitat Ac, cuncta dissidiis serens, in se suam Convertit iram, spiculum in praecordia Male concitatus induit, per se perit.	885
	Sic temperavit providae mentis labor, Quod rerum in orbe multiplex spectas opus, Inimica secum vinculo nectens pari Simulque miscens, quae sibi repugnant.	890
Eph.	tua Satis patescit mens mihi et plane liquet; Sed quid opus armis, quid tumultu convenit Temerare pacem, provocatis hostibus Martis furores in suum lacessere Damnum ac labore petere perniciem gravi?	895
	Si quod cruenta martis anxietas dare Vix tuta possit, illud immunis metu Pax largiatur.	
Cleo.	pluribus iam non vacat Petitiones solvere, incassum diem Volvimus, et aeger nil levatur interim Athamantis animus; oneris admissi fides	

Solvenda, consulendus Hermantis: meos  
Iam sequere gressus, progredi propere libet. 895

### <Scena tertia>

Cleomachus, Ephialtes, Hermantis

- Eph. Pro quam secundos tempus occursus dedit!  
Perficiat utinam copta concursu pari  
Nec faciat omen irritum mundi arbiter!  
Optatus, Hermantis, ades.
- Herm. et cuinam rei? 900
- Cleo. Tibi supernus si quid animantium pater  
Hominumque motus temperans Phoebus dedit,  
Coelo evocatam posse vim deducere,  
Qua varia fluctus luna Neptuni ciet,  
Qua concitatos temperat, qua fructibus  
Foecundat agros quaque dominantur poli  
Corporibus imis, regis ac omnis domus  
In studia opemque concites hanc impiger. 905
- Herm. Quis me! quis, inquam, tam repente perculit  
Adeo sinister Tantali casus domum?  
Regemque turbat? 910
- Eph. periit enascens domus  
Regnique columen, cui labans senio pater  
Statuerat inniti atque succumbens caput  
Rerum et coronae ponderi reponere.
- Herm. Phryxusne?
- Eph. Phryxus.
- Herm. pro malum! quonam exitu? 915
- Cleo. Non plura licuit inter abruptos patris  
Rescire questus; rem scies tunc integrum,  
Remedia cum rex noverit.
- Herm. cuncta intuens  
Phoebus negatis nescit auxilium malis.  
Quae sit doloris causa, quod morbi genus,  
Expone; tum levamen aeger sentiet:  
Phoebum evocabo desuper, nunquam mihi  
Antehac rebellem nec mea in studia pigrum.
- Eph. Conceptus animo moeror infesta lue  
Atroque languens opprimit cor taedio,  
Non esca curae est, nulla captatur quies, 920  
925

- Vix ipse quenquam novit ignotus sibi  
 Atque, potiori parte iam captus sui,  
 Orco cadaver destinatum negligit.
- Herm. Nil aliud urget quippiam?
- Eph. prorsus nihil. 930
- Herm. O simplices ac decipi faciles viros!  
 Heu, quo malorum corruunt capti inscio  
 Errore sensus ac boni ignorantia!  
 Non nosse tanti penditur; pro si bona  
 Censenda scirent, nulla non item mala!
- Nam varia seu sors rebus humanis preest  
 Interminatos exitu subito ferens  
 Sine lege casus, seu statutos destinans  
 Fatum futuris ordines, sententia  
 Exequitur in nos quicquid aeterna ratum;
- Seu dissoluto liber arbitrio Iovis  
 Nutus superni temperat sortes virum  
 Decreta fati nesciens, seu libera  
 Quacunque tandem sorte contingunt bona:  
 Nisi quibus ipsa visa sunt, nunquam tamen
- Bona iudicantur, nomen et titulum boni  
 Partitur ipse sensus et studiis decus  
 Nostris secundans exterum; tua me movent  
 Laeduntque, quae te forte delectant ioca.  
 Quae sequeris, ipse fugio; quae fugis, sequor. 945
- Assuetus undis nauta, non timidus pavet,  
 Quas continente tutus ac clausus domo  
 Pavidus tumentes horret expositas maris  
 Civis procellas. miles in caedem suam  
 Martis paratos laetus aspectat globos
- Lituosque laudat et necem hortantes tubas,  
 Quas timidus odit institor; quem praedicas  
 Laudasque martem, hunc improbo, damno, execror.  
 Hunc esse reris optimum regni bonum,  
 Ego esse contra pessimum regni malum;
- Vt quisque sentit, praevia specie boni  
 Malive captus aut bene aut casus male  
 Detorquet omnes, sola res opinio  
 Diiudicat, sed varia. pro si liberos  
 Athamantis animus, quos modo luget, suum
- Regnique praesensisset exitium fore  
 Aut imbuisset quispiam hac mentem fide  
 Tristem antevertens cladis huius nuncium,  
 Quos fert iniqua mente, laeto perditos  
 Gauderet animo. nullus hac moestum via
- Tentavit animum? 970

Eph.	nullus.	
Herm.	hinc primum mihi	
	Placet inchoandum, cautus alliciam virum	
	Dictisque moesta temperabo taedia.	
Cleo.	Praeripuit aures nimius occlusas dolor,	975
	Dubiumque, solus an supersit corpore	
	Integer in omni sensus, excessit fere	
	Vita ipsa totis artibus, vix se movet,	
	Alienus a se vix tenet se vivere;	
	Remedia morbus superat humana, altius	
	Cito expetenda.	
Herm.	commovebo sydera,	980
	Coelum excitabo carmine et sacro sono;	
	Nullum medelae deerit herbarum genus,	
	Finemque moesto, vita si praesens adhuc	
	Concedit, animo nostra dabit industria.	

## Chorus

Ch.	Seu tua constent vera, Prometheu,	985
	Furta, supernis cum flamma globis	
	Excepta graves figmenti artus	
	Atque humanam pistum in formam	
	Caenum immobile sursum erexit	
	Ac, divina flaminis aura	990
	Phoebi afflatum, dedit in motus	
	Pronum flecti, quoque iuberet	
	Impetus, illuc sponte meare;	
	Sive haec contra facili mendax	
	Falso fabula populo iactet	995
	Maleque imponat, quo data membris	
	Vita humanis, illud minimum	
	Aciem nostri fugiens oculi	
	Sensusque latens alios corporis,	
	Sine mole omnem superans molem,	1000
	Aliquam solis scintillam esse;	
	Seu mens aliud quidlibet extans	
	Alios quosvis noverit ortus,	
	Nihil abiectum, nihil est humile,	
	Sed sincero sanctoque procul	1005
	De fonte fluens, aliquid sanctum	
	Ac sincerum est, maculae impatiens	
	Sordisque fugax. etenim patrii	

Splendoris amans, quicquid contra  
 In prava furens steterit motus,  
 Quicquid contra caeca libido  
 Ac vesanus male consulti  
 Impetus animi suaserit, attamen  
 Certat inustas mens a se mali  
 Pellere maculas, pondus iniquum  
 Excutit et, quae peccata libens  
 Amplexa fuit, servata licet  
 Tempore longo, tandem respuit  
 Ac, quod amavit, scelus odit suum.  
 Penitus foelix haec aversio - 1010  
 Matura modo! -, cum spes aliqua  
 Ad meliorem superest frugem  
 Ac, deterius quod factum olim,  
 Quasi non factum cum licet esse.  
 O si tanti gratia doni  
 Foret, o Ino, concessa tibi!  
 Iam non animus sibi despondens  
 Ac humanis viribus orcum  
 Nullique aptos prodesse Deos  
 Magico cantu nigrisque sacris  
 In subsidium sibi curaret. 1025  
 Falleris, eheu! sensus alio  
 Converte tuos; aliam, quaeso,  
 Si quam nosti, quaere medelam  
 Et meliores concipe mores.  
 Non datur illud, non vacat, inquis;  
 Nam minus, heu, sunt tempestivae  
 Ad recta vices, tardior ad bonam  
 Reditus mentem, cum praeteritos  
 Lugere licet tantum errores 1030  
 Nec eo menti regredi fas est,  
 Vnde egressa est, cumque negatur,  
 Quae consilio potiore monet,  
 Ratio solers ea praestare.  
 Nixu scilicet etiam summo  
 Semel admissum dimitti scelus 1035  
 Renuit pugnax, speque salutis  
 Pereunte, ruit pede praecipiti  
 In deterius, quoad, ulterius  
 Crescere nequiens, pleno potiens  
 Cumulo per se demum pereat 1040  
 Ac succubens oneri propria  
 Mole prematur.

## Actus tertius <Scena prima>

Athamas cum liberis, <Learchus, Melicertes>

Ath.	Dircea tellus, inclytae quondam Iovis Regnata proli, tuque Musarum sacro Gens irrigata fonte, quae Thebas colis, Thebas sacrata Numinum cunabula, Artificis operam nesciens Thebas opus! Gens, inquam, ad omne facinus ardens, impiis Ex quo receptos sanguine humano madens	1055
	A se fugavit Tantalus mensis Deos! Ex quo nepotes docuit inclemens avus Tingi suorum sanguine exempli memor Inque documenta pertinax proles suos Superare patres scelere certavit novo	1060
	Et grandiore; sic suam est ab Tantalo Testata stirpem, gentis hic titulus fuit, Signa, monumenta, quin et aeternum decus, Quoque puduissest posteros seu stemmate	1065
	Caruisse patrio. nunquid exemplo patris, Per quem potitus coniuge fuerat Pelops, Dum pacta merces petitur, in pelagus dedit Ac proditorem patrui, iniusto licet,	1070
	Est ultus animo Myrtilum? hoc levius fuit Nec patre dignum Tantalo. at nunquid scelus	1075
	Immane fratrum, nomen et factum omnibus Fecit stupendum saeculis? nunquid satis Thalamis videtur ultus immixtum suis Atreus Thyestem, cum vorandos praebuit	
	Sole expavente liberos? dira haec suam Sensere poenam prandia, et brevi Atreo	1080
	Reposuit, ista sensit Agamemnon nepos Supplicia. caecam Labdacum iam nil opus Memorare prolem, patris infamem nece	
	Matri iugatam tumque susceptos patri De matre fratres, mutua caesos manu.	1085
	Haec vetera et usu longiore posteris Minus stupenda; pene saevitia domus Benigniore saeculo exciderat, novo	
	Nunc excitatur scelere: defunctos patres Suscitat in ortus refuga posteritas suos.	1090

- Sensim reditur in vetus generis nefas,  
 Aditum nocendi primus occlusum diu  
 Sorti reclusit Phryxus; at noxae feret  
 Supplicia primus inchoatae, velleris  
 Poenas abacti sentiet, furtum luet. 1095
- Supplicia! nunquid possum in immeritam parens  
 Saevire prolem? quid male insonti precor?  
 Quid Phryxus in me! quid potius in te, puer,  
 Quid, Phryxe, peccavi? o patris nimius amor! 1100  
 O nimis iniquus impari flagrans face  
 Amor in parentem prolis! ah, cur exulas?  
 Sed exulantis causa cur Ino fuit?  
 Inonis, eheu, pectus immane ac ferum!  
 Liceat nevercam fugere, cur patrem fugis? 1105  
 Cur sic recedis, nate? cur patrem fugis?  
 Cur refugis, inquam? crucior, ah, frustra! sed heu,  
 Quos iam requiro perditos, non nescio  
 Meminisse natos! hoc severae, Numina,  
 Sufficiat irae! quaeso, supplicii satis 1110  
 Ignotus error senserit; compescite  
 Saevos furores! sortis inclem tam  
 Lenite! generis hasce reliquias mei  
 Servate binos palmites! natis fuit  
 Carere durum perditis, quam durius, 1115  
 Quas inquietae suscitat menti timor,  
 Dubio tumultu ferre sollicitas crues,  
 Ne clade pereat tota progenies pari!  
 O reliqua patris una languentis salus!  
 O spes salutis una! reliquiae breves 1120  
 Furentis in me sortis! o miseri patris  
 Solamen unum! ruite in amplexus pios,  
 Ne, si - quod aether omen avertat - fera  
 Vos fata rapiant, abripi totos querar;  
 Iuvat potiri sobole, dum patitur mora, 1125  
 Et parte quadam perfriu, expleri iuvat.
- Lear. Quid moestus soboli, parens,  
 Ingratos repetens modos,  
 Quid tam fleibile praecin is?  
 An non pectore praescio, 1130  
 Quae ventura domum tuam  
 Certa lege tenacia  
 Circonstant mala, praevidens  
 Instantem miser irrigas  
 Casum praecoce lachryma? 1135  
 An, quae pernicies gravis  
 Infesta serie mali

	Commune exitium trahit, Aut, quae dividuo rogo Praescriptos brevians dies Mors urnam et tumulum parat, Affectu patrius pio Indulgens pueris amor Fari difficilis stupet Ad tam lugubre nuncium, Et, quos pectore non valet Luctus promere conditos Tristi victa silentio Lingua, hos flebilibus silens Moeror questibus explicat?	1140
Ath.	Nati, levamen unicum patris, precor, Hunc imbecillo mittite ex animo mali Sensum futuri; cogitatis ludicra Et apta iuvenum moribus laetis ioca.	1150
Mel.	Obrutus luctu lachrymisque stillans Liberis risus, genitor, iocosque Imperas dulces! adeone sensu Reris orbatum iuvenile pectus? Hos putas nobis animos inesse, Quos atrox nescit Scytha nec benigno Orbe seiuncti feritas Britanni? Talibus quisquam queat imperatis Obsequi, saevam licet hic leaenam Aut gerat crudae fera corda tigris? Haec parens, inquam, potes imperare,	1155
	Vt puer tristes genitoris inter Gaudeat luctus hilaransque mentem Patrio discors ovet ut dolore? Nonne concordes sociare luctus Et pari coetu lachrymis vacare Mitius censes fore, distributo Singulis, quo tu premeris, dolore? Si iubes risus, hilaratus ora Tu prius sumas habitus eosdem,	1160
	Nostra tum mores imitata laetos Induet laetum facies colorem.	1170
Ath.	Illinc futuros, inde praeteritos miser Lugere casus cogor ancipiti modo Metu et dolore; tertius cumulo deest, Vt nempe pectus urgeat praesens malum. Addetis illud, si quid in lachrymas tener Resolutus oculus triste significet mihi.	1175
		1180

Lear.	Ergo nec moesti patefactus oris Exitum luctu procul abnuente Vllus in voces aditus patebit? Ergo nec duri patris in tenacem Pertinax pectus taciturnitatem Nuncium luctus sinet evolare Ore sermonem? nihil ergo nobis Nec dolor nec mens dabit? o utrinque Saevius proli studium parentis, Seu siles nolens lachryma iubente Seu volens nondum satis assuetae Cladibus parcis sobolis iuventae Et tuae sortis comites severus Respus natos precibusque nostris Surdior causam retices doloris!	1185
Ath.	Si nil levatis nec gravetis languidae Tormenta moesta mentis, incassum malo Nostro putatis posse sedamen dari, Si flere mecum liceat et comitem meo Sociare luctum luctui. nulla sui Remanet minutus parte nec prorsus gradu Deterior ullo, multiplex longa licet Communicatus in pares propagine Disseminetur corde conceptus dolor Habeatque comites lachrymis iunctos suis. Vt taeda vivax luminis rutilos sui Ministrat ignes nesciens dispendium, Quin potius eadem, proprius applicita focus,	1200
	Quos excitavit, munere augetur suo Dignumque foenus largitatis percipit. Quid me! quid, inquam, vester attingit dolor? Quid spectat ad me? quid potest aliud, nisi Vestrar misertum lachrymas ad se trahat Ac condolere iubeat ut vestris malis?	1205
	Proinde vobis si quid ingenui inditum, Si quis paternae sensus aerumnae manet, Fletus tenete, lachrymas compescite.	1215
Mel.	O dura mihi misero iussa? O saevitia durior ipsa Nimium blandi pietas patris! Quid enim, genitor, quid flere vetas? Nescis, quantos exire dolor Pectore vetitus concitet aestus?	1220
	Nescis, quanto turbine verset Mentem ignoti causa doloris Ancepsque metus dubios inter,	1225

	Sed praevisos eventus mali Res conceptas prodigus augens, Gradibus quantis casus asperet? Dolor ignotus forte resolvi Atque liquari durior, opprimit Indigesta pectora mole; At, duritie quae contra patet Emollita, tenuem lachrymae Versus in undam rapitur largo Flumine fletus.	1230
Ath.	Haec vera, nate, fateor; immitis fui, Tamen benigna mente. concedam libens, Quae poscis a me; quid querar, dicam, prius Aliquid quietis si mihi fuerit datum. Nam gravius animum crucior; eia, liberi, Mihi date comitem, dum lares peto, gradum.	1240

## &lt;Scena secunda&gt;

Tithene *sola*

Tith.	Iam fare, misera; fare, quae nimium diu Muta siluisti. rumpe iam silentia, Aude profari: Phryxus, heu, Athamas, tuus, Tua, pater, Helle perit unius dolo Arteque novercae! proh sinistras regibus Tristesque taedas, quas secundis ignibus Novus marito vidit accensas hymen! Et queis refulsit coniugis primae torus Iam coniugali dote progenie vigens? Nunquam virescit prospera propagine Varius potentum stipiti palmes satus.	1245
	Nephele beata! fata quam suis malis Volvere praereptam, haud penates regios Aulamque crudi Tantali, haud consortia Athamantis usquam, sed futuris cladibus Infesta proprio damna fugisti toro! Seu profuga vivis, seu necem peperit fuga, Nephele, beatas incolis iam nunc plagas!	1250
	O ter secundam a miseriis absentiam! O ter malorum prosperam ignorantiam! Si nunc adesses, quos satis dignos tibi	1255

- Tristitia luctus, quas dolor lachrymas daret?  
 Num potius hebetans frigido subiti metus  
 Stupore sensum tristis aspectus mali  
 Vetaret ullis fletibus tingi genas  
 Et ore patulo pectus in voces hians,  
 Haerente lingua faucibus, cladem queri?  
 Pondus doloris facile discutitur leve  
 Ingensque contra mole superanti opprimit.  
 Tenui madescit rore deficiens foci  
 Paucus tepentis ignis, at flammis furens  
 Absorbet undae guttulas incendium,  
 Nisi cum ruina concidens omnis domus.  
 Non sic quiescit tantulo gemitu gravis  
 Dolor, nec altam lachryma tristiciam abluit.  
 Sed heu! sed heu me! nunquid hoc foret grave,  
 Quos educasti, procreatos perperam  
 Audire natos? pignus optatum, parens,  
 Non hos in usus edidisti, ut improbae  
 Fieret novercae ludus atque irae scopus.  
 Ha quid, quid, inquam, retego confectum nefas  
 Stultaque tacitum tandiu prudentia,  
 Cum nil salutis insuper manet, indico?  
 Cum peius index aliquid est silentio,  
 Melius tacetur; sceleris huius innocens  
 Taciturnitate, iam nocens procacia  
 Fio ipsa regi, crimen in me transfero.  
 Satis ipsa novi, lingua quid noceat, scio.  
 Decepta linguae sed semel fidelitas  
 Servare nescit, cum sibi obfuit, fidem.  
 Illa miserorum est sors, ut extremis malis  
 Extrema cumulent, cum semel lapsu gravi  
 Cecidere; deinceps nil verentur, quo cadant.  
 An peius aliquid imperet capiti nece  
 Athamantis ira? nunquid ulcisci meam  
 Linguam valebit peius Inonis furor?  
 An potius aliquid melius adveniat mihi?  
 Nam vita poena est, quae potest saevissima.  
 Ergo, anime, sensus pone recordes; tibi  
 Quod erat timendum maxime, infoelix vides.  
 Hos sequere misera rebus ac animo pari,  
 Consilia quorum praeter afflictam fidem  
 Si terminavit exitus tristis, spei  
 Postrema deceptae haec habent solatia,  
 Vt explicata conquerantur ordine  
 Longaque serie coepta; nolentes ad hoc  
 Moeroris aufert impotentis impetus.
- 1270
- 1275
- 1280
- 1285
- 1290
- 1295
- 1300
- 1305
- 1310

Me quoque negantem cogit accensus gravi  
 Dolor furore; haec horreo, quae profero.  
 Sed quid? necesse est. saevior vita haec nece.  
 Nam saepe morior, quae semel velim mori;  
 Quotiesque menti - Phryxe! - succurrit tuae  
 Memoria clidis, accidit toties mori.  
 Mors ergo vota summa sunt et ultima.  
 Quae destinatae nos manent mortis cruces,  
 Praestat citato contrahi compendio  
 Quam crebriore protrahi poenam vice.  
 Sed quo miserior, hoc - malum - constantior  
 Humana perstat vita. si foelix forem,  
 Dudum iacerem; vita si cordi foret,  
 Mors immineret. sic solet contrario  
 Mortale votum ludere eventu improba  
 Fortuna, sic ludit cruenta saevius.  
 O si valerem mentis arcanum Deam  
 Celare vel simulare difformi prece!  
 O quam rogarem fervide longos dies,  
 Vt mors daretur ultimum miserae bonum!

1315

1320

1325

1330

### <Scena tertia>

Tithene, Euriclus

Eur. Ad nova luctus gaudia, Thebe,  
 Depone tuos, abiice sordes  
 Et pullatae tristia vestis  
 Signa remittas turpique situ  
 Ora repurges. hilarem laetus  
 Indue frontem, quisquis regem  
 Candore pio veroque colis  
 Nec simulato fictus amore.  
 Aditus Divum resera sacros,  
 Alacri grates prece persolve;  
 Tota frequenti visitata choro  
 Templa precantum sileant nunquam,  
 Sed perpetuis resonent votis,  
 Quae nunc sospite pro rege suo  
 Populi fervens animus sancta  
 Pietate Diis superis fundat.  
 Plaude, o Thebe, necete choreas;

1335

1340

1345

	Atque ad resonos laeta canentis Cytharae nervos pulsata pede Tellus hilari, signata solo Gaudia gestet. nil laetitiae Expers fuerit, repeatat degens In rupe cava blanda refractos Oreas cantus, vox per amaenas Fluitans sylvas virides instruat Driadas vestros geminare sonos, Pleias udis vestra sub antris Carmina repeatat, ternosque trium Concentu uno conciliatos	1350
	Concentu uno conciliatos Caerulus aether societ versus, Dicat: ab imis faucibus orci Athamas rediit, pene extinctam Corde recepit vegeto mentem Atque ad sensus rediit sanos.	1355
Tith.	O brevia fluxae signa laetitiae! o brevi Male peritura gaudia! o cantus breves! Rex rediit? o quam melius eruptus patri Regnoque rediit Phryxus ac Helle soror! Heu, rediit Athamas, ut breves vitae moras Aeterna longae tempora excipiant necis;	1360
	Heu, rediit Athamas, ut dolores sentiat Acerbiores et novos morsu novo Et acerbiore! Phryxus o utinam redux Sororque adesset! iam redux Athamas foret.	1365
	Hinc moeror, hinc tristicia languentem enecat, Quod exulantis nulla spes sit insuper Prolis videnda, maximum hoc regis malum, Haec causa morbi, hoc vulnus insanabile!	1370
	Huic subvenite, iure tum festos dies Agere licebit, huic levamen reddit, Tum gratulari fas erit vobis; sed heu, Laetifera nullam vulnera medelam sciunt.	1375
Eur.	Heu, tu, Tithene, pectus afflictum eleva, Mentem resume; quae gemis, foelicior Laetanda fecit exitus.	1380
Tith.	forsan tibi.	
Eur.	Mihi tibique.	
Tith.	si nefas tecum probem.	
Eur.	Nefas vocabis regis incolumem statum Gaudere.	
Tith.	gaude, nil veto.	
Eur.	sed improbas.	
Tith.	Nec improbo.	

Eur.	qui criminat, satis improbat.	1390
Tith.	Qui non vetat, non criminat.	
Eur.	nefas vocas.	
Tith.	Absit.	
Eur.	quid ergo tam nefando nomine Male nuncupasti.	
Tith.	regiae prolis fugam.	
Eur.	Antiqua memoras, vulnus obductum apperis.	
Tith.	Enata vixdum, nota nec satis queror Recensque vulnus defleo.	1395
Eur.	fletu, precor, Questuque, mulier, abstine; inter gaudia Non bene querelae consonant.	
Tith.	nec gaudia	
	Inter querelas.	
Eur.	omnis assensu pari	
	Laetatur aula.	
Tith.	quippe laetari decet.	1400
Eur.	Quid ni?	
Tith.	secundus suadet hoc rerum status.	
Eur.	Non video, quid sit, quod dolendum suadeat.	
	Proinde sanum gaudeo regem.	
Tith.	ast ego	
	Insaniisse doleo reginam.	
Eur.	quid o?	
	Quid ista?	
Tith.	desipuisse reginam.	
Eur.	sapis?	1405
Tith.	Sapuisset utinam tam bene.	
Eur.	ut credo, furis.	
Tith.	Furor iste tanti non erit, quanti furor Inonis.	
Eur.	istaec, quaeso, dimitte oxyus.	
Tith.	Dimittet ante membra nativus calor.	
Eur.	Vocem at remitte.	
Tith.	quin loquar contentius,	1410
	Ne forte quenquam fugiat Inonis scelus.	
Eur.	Quonam cruentus te furor rapiat, vides?	
	Cuinam obloquaris, cogitas, cuive oblatres?	
Tith.	Pesti nefandae.	
Eur.	sic lacessis, improba,	
	Regale numen?	
Tith.	numen! infernae Stygis	1415
	Crudele monstrum.	
Eur.	proh! sile: adstantem vides.	

Tith. Video execrandum patrii exitium soli,  
 Hostem facemque Pelopis antiquae domus,  
 Thebae ruinam, funus, o Helle, tuum  
 Tuumque, Phryxe, stirpis exitium tuae,  
 Deflende rex. 1420

<Scena quarta>

Tithene, Ino, Xanthe, Antiphila

Ino	quid illa me coram furi?	
	Quid sic profundit ore vesano impia	
	Convicia? an temulenta?	
Tith.	verax Bacchus est.	
Ino	Dirum caput!	
Tith.	per quod tot impendent mala.	
Ino	Aure patienti in me tot excipitis probra?	1425
Tith.	Non commovetur sceleris auditor sui.	
Ino	Hanc amovete, foeminae.	
Tith.	audire hoc grave est,	
	Quod perpetrasti?	
Ino	per Iovem et sacrum Styga;	
	Si te ...!	
Tith.	quid illud? nunquid occides? novum	
	Nec insuetum quippiam.	
Xanth.	quo sanitas	1430
	Ratioque fugit? quo, Tithene, corruis?	
	Regalis an te nil retinet authoritas?	
Tith.	Regina vere est, Tantali agnosco nurum, Decus assequuta est regium stirpis suae, Ausa est novum perdita et inauditum scelus.	1435
Ino	Huc advocate carnificis ad nos manum.	
Tith.	Edocta satis es tale opus, nil indiges Carnifice, munus illud in me perfice, Innecete restem, nil reluctor.	
Ino	perditam	
	Anum.	
Tith.	novercam perditam!	
Ino	vitam expues.	1440
Tith.	Non odia.	
Ino	vitam, inquam, expues, odium simul.	

Tith.	Hae sunt minae? pro quam iocose! aliud nihil Nosti minari saevius? proh quam rudis! Saevire discas me docente.	
Ino	brevi tua Documenta tecum dira dispereant male; Bacchare iam nunc libere, aeternum tuae Loquacitati te cruciandam desero.	1445
Tith.	Ego te furori mitto torquendam tuo.	
Ant.	Aliquando mentem recipe, tandem ad te redi, Maturitatem mentis antiquam pete, Istos furores tempera, modestiam Resume anilem, hi non decent motus anum.	1450
Tith.	Etiamne consors impudens Inus, tuo Nefas iniquuum comere eloquio putas? Procul hinc recede, sceleris authorem et ducem, I, sequere pernix; lingua patratum scelus Nunquam tacebit, obloqui nec desinet, Quoad luatis improbae dignas crues.	1455

## Chorus

Ch.	Mirantur alte perpetuo Iovem Divi micantem sydere coelites, Infra veretur fulmineo manus Iactu tremendum terrigenum genus; Divi triumphos et meritum Iovis Congratulantes suspiciunt decus Ac, diffuentes deliciis, bono, In quo beantur, laudibus annuunt.	1460
	Supplex fideli gens hominum prece Ac rite fuso sanguine, cum mola Sacroque odoras thure per aethera Volvente spiras desuper elicit Coeli favores ac superos sacrum Testatur orbes claudere quippiam.	1465
	Non obsequuntur Numina perperam, Frustra nec unum suspiciunt Iovem. Humana coelo non sine pignore Nec causa honora gens reverentia Aduplicatur, quid meriti movet Vtrinque victos cum Superis viros. Vt supra et infra iuris id obtinet	1470
	Augusta virtus; namque animos Deum	1475
		1480

Sese fruentum sydereo sui  
 Splendore captos ad studium rapit.  
 Insana quamvis inviolabilem  
 Tentet procaci dente malignitas  
 Livoris atri laedere gloriam 1485  
 Virtutis - ipsam scilicet aemulo  
 Nullus carentem conspiciet dies -,  
 At dignitatis conscientia non tamen  
 Intus fateri nesciet inclyta  
 Hanc laude dignam, laus sua nec decus 1490  
 Virtutis usquam fallit amabilem  
 Festivitatem. haec cum Iove dat coli  
 Heroas alto conspicuos polo;  
 Haec, quae Tonantem praeposuit polis  
 Divumque plebi, haec unica principes 1495  
 Virtus regendis praeposuit viris;  
 Haec imperantium dat venerabiles  
 Vultus amari, dat quoque subditos  
 Obtemperantes imperio ducum.  
 Plures in annos hac sine dignitas 1500  
 Intacta possit nulla virescere,  
 Hac absque nullus divitiis honos.  
 Haec est potentum denique maxima  
 Tutela, regum lux quoque maxima.  
 Concessa nullis in dominos datur 1505  
 Censura servis, non sine crimine  
 Vsquam clientes praepositi suum  
 Examen audent moribus addere.  
 Nam seu probetur vita regentum  
 Sive improbetur, digna tamen sacro 1510  
 Credenda cultu.  
 Oblita legum sed tamen et sua  
 Sortis remisso munere servitus  
 Quandoque mores in vetitos ruit;  
 Nam dignitatem, quam scelus inquinat 1515  
 Grande, ipsa damnat, spernit et, heu, nefas,  
 Discretionis nescia, nobiles  
 Proculcat una cum scelere infulas  
 Et sceptris labis conscientia nullius,  
 Villo domari difficilis metu. 1520  
 Nam vix timendos constituit sibi,  
 Quos spernit amens plebis opinio,  
 Quamvis potentes arbitrio necis  
 Vitaeque. coniux hos Athamantea  
 In se furentis dum mulierculae 1525  
 Exhorret aestus atque domestici,

Linguam procacem mancipii pavet,  
Nil ausa contra, discit, iniquitas  
Quantum potenti detrahat imperi  
Contraque quantum principis aequitas 1530  
Iuris subactos in populos tenet;  
Aequum esse nemo namque ab eo putat  
Sese imperari, cui scelus imperat.  
Ergo illa foelix est dominatio  
Ac principatus, quem tenet aequitas 1535  
Virtusque sancti publica principis.

## Actus quartus <Scena prima>

Iuno

- Iuno Ades, o Tonantis frater, umbrosae potens  
Regnator aulae Pluto; germanae preces  
Votumque facilis, si quid affines modo  
Reperitur inter gratiae, ausculta, fidem  
Exsolve pactam. mitte pollicitae manus  
Opem expetitam; nunc vacat, nunc expedit.  
Testare Divos inter assensum dari  
In puniendo, quicquid humanum genus  
Vel singulari numen adversus suum  
Peccarit impietate, nil contra Deos  
Leve nec inultum, sorte nec quicquam virum  
Nos interesse peius aut remissius!  
Vt cunque vires acuat in nos insolens  
Mortale robur, sentiat se dispari  
Pugnare telo, discat inter Numina  
Nihil esse parvum; nosse nec sane decet,  
Quae lex, quis ordo quodve distinguat Deos  
Munus, potestas, dignitas. inter Iovem  
Plebemque coeli quid situm discriminis,  
Quid quisque possit, hoc sciat solum, decet,  
Quo quemque cultu decet et obsequio coli.  
Quid, si Tonantis dextera unius regi  
Coelum solumque nosset ac incurios  
Sine iure post hunc caeteros prosus nihil  
Satagere, nisi quae iussa mandarit pater?  
Vni referret omnia supremo Iovi  
Vnumque coleret, Numinum nos infimi  
Vilesceremus penitus inculti; hoc veta,  
Germane. namque haec causa te spectat quoque;  
Res agitur, inquam, tua, neque mireris Iovem  
Nil commoveri, cuius hoc nihil interest.  
Dolor ille tantum noster, hinc nostrum est nefas.  
Prohibere tantum solus hoc, frater, potes;  
Potesque solus contumax hominum genus  
Domare et ipsum territare, quippe qui  
Tua tela solus post Iovem et tua fulmina  
Nostri. quid ergo pateris immotus viros  
Sic furere? cur non iure commisso uteris?
- 1540
- 1545
- 1550
- 1555
- 1560
- 1565
- 1570

Vtere, nec usquam glorietur impudens  
 Hominum propago sese inultos coelites  
 Taxasse; neandum commoveris? adhuc siles?  
 Satis est, tremendum terra succussum dedit,  
 Rata vota; grates, frater, immensas ago.  
 Cumulata iam nunc gaudio repeto polos,  
 Speculabor illinc omnis eventum rei.

1580

## &lt;Scena secunda&gt;

Anthiphila, Xanthe

Ant. O tu, quietos integer quisquis dies  
 Videre poscis, si mihi credis, fuge,  
 Fuge sed anhelus concitatas turbidis  
 Aulas potentum fluctibus, fuge, o fuge  
 Tectum venenis dulce mentitis malum,  
 Aequor iocosis naufragum periculis  
 Varioque semper pelagus inconstans statu,  
 Monstrum biformi fronte decipiens, bonum  
 Paucis secundum, seriore pluribus  
 Male terminatum saepe poenitentia!  
 Quis, inquam, amicum novit in regum domo  
 Mentis dolosae deviis recessibus  
 Non tortuosum? quem salutat blandulo  
 Vultu reclinis, cuius imperium aulicus  
 Precatur obsequiosus, huius spiritum  
 Hausisse vellet ultimum; quoties manum  
 Sociat crepanti tactu et amplexum iugat,  
 Toties rebelli foedere et vana fide  
 Hostilitatem sancit. affingit tibi  
 Arcana mentis non nisi fidelis viri  
 Aure capienda, pectoris recondita  
 Vt tua recludat; vindicis manus opem  
 Tunc pollicetur, cum, cor illaesum nihil  
 Sิต ultionis, si quid offensae subest,  
 Vindictam adurget ore clamoso impiger,  
 Caetera remissus, praelia accendit, quibus  
 Omnem duelli spectet adventum arbiter  
 Animosque laudans videat alternam necem  
 Caesumque ab hoste hostem gemello vulnere.  
 Vbicunque regnat livor, hic nunquam vacant

1585

1590

1595

1600

1605

1610

- Contentiones, odia, rixae, iurgia.  
 Haec aulicorum prima pestis obsidet  
 Ac format animos, quippe quae limen tenet  
 Aditumque praestat in domos potentium. 1615  
 Nota loquor et queror.
- Xanth. et id incassum quidem  
 Minusque sane; namque cur recitas palam,  
 Quae tua pudenda sunt? quid aulam reprobas  
 Nutrita in aula principum? cur aulicos  
 Tanta querela deprimis Itonis frequens 1620  
 Comes et ministra? quidve deceptorios  
 Mores et animum respuis versatilem?  
 Iocos procaces atque blanditias sale  
 Lascivientes aspero, omnes denique  
 Blande nocendi machinas, qua neutiquam  
 Libens videri in arte te victam velis!  
 Damnare stultum est, quos nec optas nec potes  
 Exuere mores nec vales, velis licet.  
 An facile credis opibus et genere inclytos  
 Aula carere? non licet, quoties libet. 1625  
 Quos iussit esse divites, hos maxime  
 Fortuna servos iussit. effunctus suo  
 Agricola penso caeterum liber diem  
 Quiescit; at nos, imperatis illicet  
 Pensis soluti, pensa miseri solvimus  
 Aeterna. pauper absolutus annuo 1635  
 Vulgus tributo, quae supersunt paucula,  
 Sua iactat; at nos aere damnati licet  
 Nullo, caput debemus ipsum, denique  
 Superbientes, servitute nobili. 1640  
 Oppressa duro colla gestamus iugo  
 Et pertinaci, excutere quod nostro nefas  
 Est arbitratu. nam seorsum vivere  
 Semotum ab aula, peius est aula malum;  
 Namque fugientem principum domos, eum 1645  
 Decus omne refugit, dedecus contra subit,  
 Tum parcitatis sequitur et superbiae  
 Nota, nec inultum differens sontem diu  
 Suspicio spretae dignitatis regiae  
 Aut perduellis animi. iners ac bardus est,  
 Quisquis quietos expetit vitae dies; 1650  
 Sors nulla foelix adeo, quae sua nesciat  
 Adversa nec damnanda propterea tamen.  
 Proinde vivat quisque, quo statuit modo,  
 Rerumque sataget sorte contentus sua;  
 Domi colat opus artifex, aulam aulicus. 1655

- Rudis iste mos est, quod semel iniquum fuit  
 Damnare, quamvis semper acceptum prius.  
 Tuus error aulam fecit infestam tibi;  
 Damnandus error ergo, non vero aulici. 1660
- Ant. Non damno quenquam, sed fuisse poenitet  
 Nimis obsequentem.
- Xanth. nunquid Inoni?  
 Ant. mea
- Illa est querela.
- Xanth. prorsus insana. an licet  
 Domini imperata subditis repellere  
 Quamvis iniqua? si quid offendae subest,  
 Domino imputatur, culpa non servo datur. 1665
- Ant. Sed poena.
- Xanth. sceleris illa textorem manet.
- Ant. Regale nulli subiacet poenae caput.
- Xanth. Ergo minister imperatis obsequens?
- Ant. Sic assolet; sua namque supplicio luunt  
 Crimina alieno principes. fert innocens  
 Peccata domini servus. hoc ipsum queror,  
 Hoc timeo. 1670
- Xanth. nulli culpa rescitur tua.
- Ant. Quin nostra.
- Xanth. si quid conscientia es, id ipsum tibi  
 Licet imputare; tota sum mihi innocens  
 Nec ipsa, culpae me tuae adscribas, velim. 1675
- Ant. Comes adfuisti, texuit ut Ino fugam  
 Phryxo et sorori.
- Xanth. dicere id quisquam audeat?
- Ant. Quibus ergo passim personant clamoribus  
 Athamantis aedes? quid reclamans perstrepit  
 Aliud Tithene? 1680
- Xanth. nulla vesanae fides  
 Mulieri habetur.
- Ant. si quid assereret probi;  
 In prava verum facilis humana est fides,  
 Difficilis in bona.
- Xanth. innocentibus neutiquam  
 Regina plecti desinet.
- Ant. quid audeat  
 In scelere praesenti? 1685
- Xanth. sed heu, Hebas adest.  
 Orationem, quaeso, detorque tuam  
 Aut plura fari desine; inquiras virum,  
 Vt valeat Athamas, quas modo sedes petat.

## &lt;Scena tertia&gt;

Anthiphila, Xanthe, Hebas

- Ant. Quo sic, o Heba?  
 Heb. quo dolor me concitat 1690  
     Noctu diuque libero nunquam gradu,  
     Verum coacto et nescio per atria  
     Errantem et aedes perque Thebarum vias  
     Nunquam quieto membra sistentem pede,  
     Partes in omnes explicantem fervidas 1695  
     Aures et avidas nuncium excipere sonum  
     De comite Phryxo; patula nunquam lumina  
     Circumvolutis implicata palpebris  
     Somnum aut tenebras sentiunt, sed vivida  
     Acie micantes solis explent lucidi 1700  
     Iubar negatum noctis in caligine.  
     Tantum ardet animus quoque momento mihi  
     Reducem videre nuncium! rumpe o moras,  
     Pherete! passus tardiores concita!  
     Progredere! progredere, Pherete! citus redi! 1705  
     Velox amico defer auxilium tuo!
- Ant. Nil concitatur tot querelis nuncius.  
 Heb. Impone finem.
- Heb. nesciet finem dolor  
     Luctusque, Phryxum quandiu amissum sciam.
- Xanth. At nunquid ipsum lachrymae amissum dabunt? 1710  
 Heb. Dabunt, ut ipsi iungar amiso, dabunt  
     Malo medelam.
- Xanth. peior est ipso malo  
     Tua haec medela.
- Heb. nullus est quibus mali  
     Sensus.
- Ant. quibusnam non gravis Phryxi fuga?  
 Heb. Inoni et eius perditio consortio. 1715  
 Ant. Quaeso, modeste.
- Heb. scilicet modestiam  
     In eo requiras, cui nocentum crimine  
     Truciore desperata cecidere omnia.
- Xanth. Regina tamen est, quam lacessis.  
 Heb. improba est.
- Xanth. Melius silentur principum labes.  
 Heb. quibus 1720  
     Non sunt molestae.

- Ant.                            *nemini non sunt probo*  
                                   *Semper molestae, sed silenda.*
- Heb.                            *incongrua*  
                                   Procul hinc facessant monita; nil neque vos moror  
                                   Neque documenta inepta prorsus, et quidem  
                                   Commune vobis atque reginae est nefas,  
                                   Quod tegitis excusatione. an creditis  
                                   Haec fugere mentem? scilicet in alio scelus  
                                   Decet abnegare, cuius est aliquis reus;  
                                   Has faciliori cuipiam nugas date.  
                                   Sed adest Pheretes. cor pavet, quod appetit      1725  
                                   Auris, velimque maxime. quod horreo,  
                                   Audebo; nec enim morte quid gravius potest  
                                   Afferre. Dii, Pherete, fortunent tuos  
                                   Reditus, secundis instruant te nunciis!

**<Scena quarta>**

Heras, Pheretes

- Pher.                            Vtinam haud negatum, quod bene precaris, foret,      1735  
                                   Diique imperassent laetiora dicere!
- Heb.                            Perii! peractum est, quod miser timui, nefas.  
                                   Adiunge sortis, Phryxe, me comitem tuae;  
                                   Fiamque consors mortis, ut vitae fui!  
                                   Phryxe, o remissis Tartari de sedibus  
                                   Precibus supremas si quis ascensus datur      1740  
                                   Aetheris ad aulas - nam scio, memor es mei -,  
                                   Hoc mihi precare tecum, ut Elisium colam!  
                                   Occubuit ergo Phryxus?
- Pher.                            incertum mihi,  
                                   Vivatne Phryxus an sepultus occidat.      1745
- Heb.                            Rem, quaeso, nudus apperi nec quid meo  
                                   Parcas dolori. nunquid extinctus iacet?
- Pher.                            Vetas profari. luctuosum scilicet  
                                   Statuere coram funeris spectaculum  
                                   Profusiori lachrymarum flumine      1750  
                                   Queruloque planctu crederis; nec enim meum  
                                   Adusque tanto pectus obsessit mali  
                                   Memoria, quippe qui nondum satis,  
                                   Quam specto, cladem credidi. at iam nunc tuo

	Victus dolore sentio et credo; hoc valent Exempla et in re qualibet consortia.	1755
Heb.	Mecum querelam conferas, non postulo; Sed dissere, ecqua Phryxus occumbat nece?	
Pher.	An credis aequum, ut verba praelibes mea Et ante regem, quid novi feram, scias? Non licet operta subditis recludere; Quae perferuntur regibus, sunt haec manu Solvenda domini.	1760
Heb.	num tabellis condita Commissa perfers nuncia?	
Pher.	an fidelius Celat sigillum, quae tabellis credita Quam quae auribus?	1765
Heb.	quae gravia vel quae seria.	
Pher.	Res ponderare principum haud est subditi, Cum regibus nil non grave est et serium. Quid scis, an ipsa libeat exponi omnibus Palamque fieri placeat exitium domus?	1770
	Periculoso praedicare perperam, Quibus urgeantur res potentum incommodis; Nam malevolorum tunc furit vel maxime Rabies nocendi, cum quid adversi ingruit.	
Heb.	Vnde didicisti, quae modo perfers domum? Nunquid alienum doctus es per indicem? Quae tecta nobis, exteris sunt haec palam, Minusque nulli nota quam domesticis; Proinde nullo lingua conticeat metu, Expone tutus omnia.	1775
Pher.	exponam domi, Regredere mecum; facile tum cuncta audies, Athamantis auri digeram cum rem ordine.	1780
Heb.	Absiste, quaeso; si salus te quippiam Tangit Athamantis, nesciat redditus tuos, In tempus aliud differ opportunius. At solve nobis interim seriem rei, Quo genere fati Phryxus extinctus iacet.	1785
Pher.	O fata, semper Tantali nepotibus Infensiora! an vos inevitabilem Nullius arbitrio fluentis ordinis Dicam exitum? annum temere volventem omnia Indestinato sortis eventu Deam? Non sic perennis pertinaci calamitas Devolveretur per tot aetates malo Hoc genus in unum Tantali, foret aliquid Mutationis, mitigata atrocitas	1790 1795

	Sperare melius quippiam permitteret; Verum furoris saeva contumacia Moras vicesque nescit. inde conspicor Meminisse Divos hospitis saevas dapes Culpamque patrum distulisse in liberos Odio perenni, sic patitur insons nepos Pro scelere veteri debitas avo cruces, Haec dira sors est diraque est fatalitas, Vitanda nulli. quis etenim Divum manus,	1800
	Quas ultionis efferat dirus furor, Declinet usquam? facile inermem laedere Nec cogitantem, difficile contra inscio Non conspicati fugere teli vulnera; Non aliter agitant bella nobiscum Dii.	1805
Heb.	Meditanda post haec aliud hoc tempus dabit. Quae postulabam, quaeso, percense brevis.	
Pher.	Iam dicta cupiam; namque cogitatio Nunquam haec modesto corde tentari potest, Alio sed indignantis aestus abripit	1810
	Animi iubetque, quae minus cupiam loqui. Tamen hunc domabo, quaeque rescivi, loquar. Vt imperata regis accepi, grave Atque male gratum, si quod est humeris onus	
	Vsquam statutum, littus Ismeni legens Et tortuosa fluminis peragrans loca, Quas indicasti, sedulo et celeri plagas Cursu requiro, quemlibet inquiero obvium,	1815
	Hospitia quaeque scrutor ac urbes sagax, Hospitia quaeque scrutor ac urbes sagax, Nec praeteritur non rogatus quispiam.	
	Nec praeteritur non rogatus quispiam. Video frequentes pecude multiplici greges Rarum per agros gramen exustos vago Pastu metentes; acer illuc cursito,	1820
	Inclamo, verum nullus ad vocem venit Nullusque prodit, nisi latratu dissono Rictuque minitans aspero custos canis;	
	Clamore cuius si quis admonitus mihi E latebra obortus forte comparet, statim Procul hunc regressum revocat aspectus mei,	1825
	Ac nulla revocant monita. quid faciam, haud scio;	
	Si quem reclamo forte conspectum, aufugit, Alias recurrens. repeto caulas, hic mihi Cum perstrepente non minor rixa est cane.	1830
	Tandem hunc sagaci mente commentus dolum, In me latrantis urgeo fugam canis Huncque fugientem persequor, repetens herum;	
	Ceu fune ductus umber ad praedam regit	1835
		1840

Coramque sistit, quo latet pastor loco.  
 Tandem repertum gratiori blandius  
 Percontor ore, voce confirmo virum. 1845  
 At ille pavidus, haesitans una meas  
 Petitiones solvit ignorantia;  
 Grave ac acerbum est decipi sic spe mea,  
 Pigetque tantum perperam emensum soli  
 Neque didicisse quippiam, mecum tamen  
 Hoc statuo, nunquam constiturus, neutquam  
 Reditum ad paternos cogitaturus lares,  
 Nisi prius aliqua parte mandatum mihi  
 Onus expedirem. pene tunc deperditos  
 Animos resumo, et, quae prius gravis via, 1855  
 Pede leviori iam mihi decurritur;  
 Modo huc modo illuc montium per devia  
 Dumisque saltus horridos rumpo viam,  
 Nemora reclamo, quaeque conserptum suis  
 Videre praedam canibus Actaeona datum, 1860  
 Quaeque patuere divaganti culmina  
 Saxosa Nephelae, queis Elis vernans apex  
 Reflante vento quercubus nutat, quibus  
 Opacat Otris sua feris cubilia,  
 Animantis et quae praepete ad nutum Dei 1865  
 Pede divagatur montium moenas iuga.  
 Demum canentis undecunque saxeа  
 Seges cucurrit ad sonos Orphei, stetit  
 Cum Theba primum moenibus spontaneis.  
 Strepue montes vocis ad sonitum meae,  
 Mihi accinente nemine. ad silentium 1870  
 Concussus animus horruit, ac sententiam  
 Constantiamque exorta cogitatio  
 Nova revocavit, statque decretum mihi  
 Nunquam redire vel manu propria mori. 1875  
 Inter tumultus mentis attonitos oves  
 Conspicitur aequo pastor observans iugo,  
 Cui praepatentis subter aspectus maris  
 Circum patebat Phasin ante et Colchida.  
 Festinus illuc scando, congregior virum 1880  
 Non invenusto ruris accessu gravem,  
 At faciliorem caeteris; vix paucula  
 Eram profatus, 'quos requiris, debitas  
 Sensere poenas', inquit, 'erepti gregis.'  
 Concussa motu corda tunc contrario 1885  
 Inter metumque et gaudia incerto statu  
 Haesere dudum; namque mens ad nuncia  
 Optata saliit, timuit adverso impetu.

	Tulisse furti cum cruce dignas ait, Fures abacti nempe censebat gregis; Vtrumque perrupi tamen, qualis salo Quassata pinus in furenti, flatibus Hinc aestuosis Africi et rabidi noti, Aquilonis illinc, nauta quam validis tamen Remigibus instans littori emersam applicat.	1890
	Immotus ergo totius seriem rei Percontor, ille nil gravatus explicans. 'Iam ternus', inquit, 'solis est in arcticum Ascensus orbem, cum quaternus Delii Emersus undis cornipes recens adhuc,	1895
	Quatiens madentes rore nocturno iubas, Oriente limphas luce vibrabat, sua Cum Tethide ludens; tunc ego e septis grege Huc expedito, pelagus effusum et sitos In valle campos more contemplor meo.	1900
	Intueor infra littore in curvo maris Iuvenes duos, ariete cum croceo, vadum Oculis probantes, quos brevi miror duos Ariete sessores in uno in littora Vectorem agentes; restitit timidus aquae	1905
	Nec suetus aries tingi. adurgent, increpant, Tandemque victus impetu magno insilit Pondusque fert per maria tollutim enatans. Delector intuitu novi spectaculi;	1910
	Verum fatiscens onere superanti, caput Vix iam eminebat fluctibus, nec sarcinam Nec vellus undis protegens. miseret viae Vix parte media bene peractae; inter moras, Ecce, tibi validiore succus<s>u effluit	1915
	Virgo in profundum, decidens caudam arripit Tenaxque adhaesit subsequens aliquandiu. At crebro colluctata saevis fluctibus Atque revoluta tertio ad summas aquas, Absorpta tandem vortice est. at pondere	1920
	Aries solitus nimio in adversam tulit Iuvenem expeditus ripam et incolumen stetit.'	1925
Heb.	Periimus, heu me? surripe hinc tete ocyus. Ah, vereor, Athamas ne quid audierit. quibus Coloribus rem comere eloquii queam! Approperat ad me, rem subolet, ut auguror.	1930

## &lt;Scena quinta&gt;

Hebas, Athamas, Euriclus, <*postea* Pheretes>

- Ath. Quo se recepit tam citus, quicum modo  
Edisserebas? fare? quis tandem hic fugax?  
Nunquid Pheretes?
- Heb. unus est ex civibus.
- Ath. Nunquid Pheretes, inquam?
- Heb. adesset hic, velim;  
Mihi tardiores scilicet profert moras.
- Ath. Mihi visus, inquam, quem negas protervius.  
I, sequere praepes, Euricle! obvertas virum;  
Huc siste, quisquis fuerit.
- Heb. ignoscas, precor.  
Nuncia negavi laeva non hominem loqui;  
Ingentis a te mens fuit divertere
- Causam doloris. si quid erravi, me eo  
Pietas adegit; fabor, ut tibi visum erit.
- Ath. Visum est, silescas; non enim satis decet,  
Quae modo negasti iussus, iniussum loqui.  
Cum nesciebam, pertinax silentio
- Texisti et optas, cum scio iam, proloqui;  
Silere disces tempore et fari loco.
- Eur. Quem postulabas, en, tibi sisto virum.
- Ath. Quo sic ruebas, perfide, effugiens herum?  
Sic iussa ludis? haec cine est fidelitas?
- Pher. Ignosce, rex; me nuncii crudelitas  
Fugavit a te.
- Ath. quid rei? ut proles valet?  
Vbi modo nati? nunquid extincti iacent?
- Pher. Refugit profari lingua tam dirum nefas.
- Ath. Quid refugis, inquam, clarissimus proponere,  
Quae nunciasti occultius? nil nunc opus  
Ambage cladem tegere; nam crudelius  
Suspicio mentem vexat et forsitan iubet  
Excogitare clade quid peius mea.  
Vivitne Phryxus?
- Pher. vivit et Phasin tenet
- Incolamus; at sepulta ponti fluctibus  
Occubuit Helle.
- Ath. vae, parens miserrimus!  
Heu triste nullis funus exequiis datum!  
Triste heu sepulchrum non sepulti corporis;

1935

1940

1945

1950

1955

1960

	Sicne tibi proles, sic parentandum fuit! Haec cine manebat pompa funebris rogum! Hic tumulus ossa debuit et artus tuos Nulla sacratus victima, horridus, impius Surripere patri. ah, si liceret ultimos Mihi saltem honores reddere et tumulum sacra	1965
	Vestire fronde aut munus exequiis dare, Tristes parentis hoc levaret lachrymas; Sed nec sepulchro, sed nec etiam pulvere Vili insepultam condere concessum mihi! Domo parentis nunquid hoc fuerat satis	1970
	Errasse vivam? mortuam quid erat opus Requie carere et insepultos per Styga Errare manes? proh Deum nimius furor!	1975
Eur.	Heu, quo tumultu terra sub pedibus fremit Aurasque miscet murmure, ut cum fulgure Nondum recocco torquet in sese notus Nebulas migrantes nocte perturbans diem Quatiensque rauco turbine et terram et polos!	1980
Ath.	Post fata totus, illud est, non deperit Homo, sed in umbris remanet affectus memor.	1985
	Studiumque amatae vita dum stabat rei, Hinc mihi, quod Helle viva non potuit vale Pronunciare, functa sic obmurmurat.	
Eur.	Horrescit animus; namque perrupto solo Iam mihi sub umbras videor elabens dari. Sic dum supernas Cereris in plagas gener	1990
	Rumpebat ascensum, crepabant omnia.	
Ath.	Nondum solutis umbra iustis ingemit Ac urget Helles; audio, faciam satis.	
Pher.	Iam rupta tellus noctis infernae diem Obvolvit umbris; cernis hoc, Athama? fuge.	1995
Ath.	Quo me, Pherete, quave tentabo fugam? Vndique negatur exitus; quoquo pedes	
	Deflecto, tellus specubus infernis hiat.	
Pher.	Hac, hac recipe te.	

## &lt;Scena sexta&gt;

Athamas, Furiae duae

Fur. I.	siste fugitivos gradus,	2000
	Abominande.	
Fur. II.	quo ruis execrabilis?	
Ath.	Adeste, Thebae; huc in meam, cives, opem Citi advolate.	
Fur. II.	nil tibi Thebis opus Nec gente tota, nunc opem frustra invocas. Mortale nostras robur adversum manus Quid valeat, ipse disce, si quicquam vales Molire contra, sceleris audax artifex. Nostros retunde, si tibi datum, impetus.	2005
Ath.	Obruite subita mole poenarum, caput Mactate subito verbere aut celeri in cavos Rotatum hiatus turbine atterite cito, Morte celerata saeviendo parcite.	2010
Fur. I.	Dabitur, quod optas. fata te certo manent, At non, ut optas; longiora scilicet Supplicia passum, nostra te ex ipso die Cruciandum ad ignes rapiet aeternos manus.	2015
Fur. II.	Iam fruere claro lucis exosae die; Quas refugis auras, duriores Tartaro Invitus hauri, vive iam cupidus mori Poenasque senti, non ut appropera nece Compendiosas expetis, sed, ut decet, Protractiores ordine immenso cruces! Punire non est, quando, quae statuunt sibi Supplicia sontes, non gravati perferunt; Hac sunt petendi parte, qua cupiunt minus Sperantque miseri, sic domandus es mihi.	2020
Fur. I.	Non commoveris? facibus incutiam metum. Iamne obstupescis? verbere in tuam cutem Contortus anguis perditos sensus dabit; Incipe flagellis, perdite, assuescere, Miser excitare, virus ac pestem pati Incipe draconum, felle saturare anguum, Ebibe veneni pocula aeternum tibi Exhaurienda. gradere, quid stas torpidus? Quid stupidus haeres? nunquid hos horres specus?	2025
	Nunquid pavescis hos hiatus horridos Tuisque apertas artubus voragini?	2030
		2035

Nigros recessus intuere Tartari Interque tenebras noctis infernae leves Vacuosque membris evolantes aspice Ad te parentum spiritus. nunquid vides, Quos efflet halitus? laborantem ut siti Exertet ore linguam et arentes fame Vix firmet artus Tantalus, lusor Deum? Non sicca macies oris et pallens labrum Oculique tetra concavi capedine Reconditi obtutaque languenti horridi, Non scabra toto carne consumpta super Revoluta collo protrahens palaria Pellis timorem ciet et horrorem incutit? Vide, ut secundo tractus ad vitae plagas Prole comitante gemina ab igne Tartari Styge enatata cupiat in subitam tuae Domus ruinam manibus his hydrisque agi;	2040
Quas vultuosus tetrico aspectu minas In te Thyestes asperat, nunquid vides? Quas ante Graium ductor Agamemnon manus Operamque sensit, pollicetur impius? Hac utere, hanc require, si quid indiges, His ducibus ac authoribus ad eiusmodi	2055
Exercitatis opus; onus tibi inditum Levius erit, facilius eversam domum Generisque reliquias tui tecum miser Vna recides clade. prolem audacius Ipse ut cruenta conteras dextra tuam,	2060
Alias Thyestes liberos pransus suos Docebit; hunc roga, libens aderit tibi.	2065
Fur. II. Cur conticescis? cur ope hac non uteris? Sentio, manus haecce nostra praesidii satis Sufficiet; eia, concipe ergo debitos Ad id furores facinus, Orestis indue Cognata corda, mente perpetuam gere Rabiem facesque has concitatis antefer Oculis nec usquam desine, extincta nisi Tecum universa clade communi domo.	2070 2075

## Chorus

- Ch. Quae vos dira cupidinis,  
 Mortales, agitat sitis?  
 Quo vos tramite devio  
 Mentis, quid petat, insciae  
 Error praecipites agit? 2080  
 Quid stulti male credulam  
 Mentem non bene cogniti  
 Spe vesana alitis boni?  
 Speratis stolidi fore  
 Foelices, saties opum  
 Cum vos plena referserit. 2085  
 Haec sunt maxima primaque  
 Imis vota recessibus  
 Vestri condita pectoris,  
 Haec optata bonum Iovem 2090  
 Adiurant tacita prece,  
 Cum stillata super foco  
 Sacris exta vaporibus  
 Coelo sollicitant Deos;  
 Haec ignota labris, latent 2095  
 Cordis sub penetralibus,  
 quae clam nemine conscio  
 Elinguis superis Diis  
 Exponit meditatio,  
 Mentitas populo palam, 2100  
 Tum cum murmurat os preces  
 Devota specie tegens,  
 Quae detecta rubesceret  
 Adstantum reverentia.  
 Cur, quae mens studio probat 2105  
 Interno, labra respuunt?  
 Et, quod pectora nuncupant,  
 Cur votum pudet eloqui?  
 Linguae scilicet arguit,  
 Quid subsit vitii pudor, 2110  
 Praesentisque latens malum  
 Ficta sub specie boni.  
 Adverso tamen auspice  
 Optatis renuentia  
 Nil vos omina territant, 2115  
 Sed quicquid moniti vetent  
 Vobis monstra domestici,  
 Nil praeceps temerarii

Imprudentia pectoris In damnosa minus ruit; Quin secura sui mali et Cladis conscientia propriae In praevisa pericula Notam et perniciem ruit. O perversa tenacitas!	2120
Nescis, consequa gens, opum Fallax unde nefarios Ortus ducat iniquitas? Nescis, quo mala principe Dimanent caput in tuum?	2125
Et quaecunque sua viros Pestes inficiunt lue? Haec mortalibus invida Partu monstra perhorrido Terris nox Stygis edidit;	2130
Ac, ne Tartareae procul Praesens horror imaginis Arcet Superos, eo Prudens consuluit dolo Noctis pallidus arbiter.	2135
Nam, quaecunque per abditos Telluris latitant sinus, Assentante placentia Splendoris radio bona, His involvit acerbius,	2140
Quicquid terrigenis nocet, Vt mens, illecebris nothi Delenita boni, libens In damnum rueret suum. Tanti caeca libido stat;	2145
Non gratis tremula cibos Ex seta dat inutiles Aut escas medicamine Torpenti iacit ebrias Fallax in vada fluminis	2150
Piscator sine praemio, Sed pauci leve temporis Donum foenore maximo Compensat, siquidem suis Eductus latebris, tenax	2155
Hami quem medio trahit Vncus viscere pendulum, Piscis, quos avidus cibos Absorbsit, pretio suae	2160

Vitae praeda datus luit. 2165  
 Quid? vobisne minoris est  
 Ditis munificentia?  
 Vos prorsus faciles capi  
 Iisdem decipit artibus,  
 Quoque appendit opes, eo  
 Appendit mala pondere;  
 Nam permixta simul pari  
 Ambo sub specie latent.  
 Et quae munera tuta sint,  
 Orci quae tribuit manus? 2170  
 Hostis nulla suo dolo  
 Vsquam gratia deficit.  
 Quo vobis numero bona  
 Et fluxae veniunt opes,  
 Hoc vobis numero mala  
 Et casus veniunt graves;  
 Sic quo plura quis obtinet  
 Fortunae bona, pluribus  
 Infoelix premitur malis.  
 Si vicina pericula 2180  
 Et clades fidei satis  
 Praestant, sors Athamantea,  
 Quanti dentur opes, docet.

## **Actus quintus** **<Scena prima>**

Cleomachus, Ephialtes

- Cleo. Quod ante nobis gravius ac peius fuit,  
Extrema sortis leniit asperitas; metum  
Resolvit etenim tristis eventus mali,  
Frequensque cladis usus horrorem abstulit.  
Nisi furor in nos Numinum asperior foret,  
Foret illud aliquid in malis levaminis;  
Namque obstupescens sensus omnem perditum  
Exinde sensum raperet in mediis malis,  
Ast aliud aliquid gravius horrore et metu.  
Ne quid quietis miseriae nostraे scient,  
Intus resurgens durius mentem quatit  
Ac lacera torquet corda maiori modo.  
Sic calamitatis semet in peius sequax  
Successus auget ordine et tacito gradu,  
Taedet refracta sero post incendia  
Fontem expeditum ac irritam in cineres aquam;  
Ad opem fuisse tardiores poenitet,  
Ac evocata serius magicis sonis  
Remedia coelo.
- Eph.                                 nunquid Hermanti datum  
Id oneris, ut carmine cieret sydera  
Tractumque coelis evocaret, Cynthiae  
Robur Athamanti commodum ac morbo utile?
- Cleo. Annis gravatus tardior ad opus suum  
Senex movetur tardiusque digerit,  
Quae mente coepit; haesitat diutius  
Titubante relligiosus animo, ne male  
Succedat aliquid, ne quid obmissum sacris  
Desideretur ritibus. volvit diu  
Secum et revolvit copta lentus; interim,  
Dum tota tardo, quo decet res, ordine  
Gerenda mente digeritur ac, ut seni  
Mos est, minutim discutitur atque haud sine  
Iucunditate - namque studiosus senex  
Suique amans est -, volvitur multus dies,  
Morbusque foedat libera corpus lue.  
Periculum est, timeoque, ne similes moras

	Hermantis ipse protrahens, nimis insito Remedia serus cassa tentarit malo.	2225
Eph.	Concedo dictis, tardior forsan fuit Hermantis ad opus; forte nec prorsus suas Explicuit artes. at quod affirmem magis, Forte recitatis cantibus renuit polo Difficilis ad nos luna moliri viam; Leviore non sic trahitur ad nutum prece In vota coelum, vix iugi constantia Demulcet illud pertinax oratio. Non sic profusi prodiga Superi manu Elargiuntur, quicquid optatis placet Mortalibus neque, audientes vocibus, Sic imperatis sedula advigilant ope; Surdescit aether saepius ad primas preces, Quodque prius asper renuit, assensu dato Facilis deinceps annuit, sed plurimo Labore fractus atque constanti prece. Licet ingravato saevior morbus malo Athamantis artus morte vicina rogo Animamque Diti destinat nec fulgeat Spes sanitatis ulla, nil minus tamen Sperare nobis convenit. quin optime Sperare suadent coelites; nec enim suas Vires probant, tum cum potest industria Diva medicinae specimen herbarum dare.	2230
	2235	
	Frustra imperasset Delius vicariam Chyroni opem, nil detrahit solertiae Humanae; at, urgens si quid exuperat lues Arti negatos terminos, supplet suam Benignus operam Phoebus.	2240
Cleo.	at, quicquid spei Tibi fingis incertus, habet adiunctum sibi Metum, petitam ne neget Titan opem; Nobis tenetur nulla enim astrictus fide.	2245
Eph.	Et spem metumque solvet Hermantis redux: Quid sit opus, ipse sat docebit. hunc vides? Adeamus.	2250
Cleo.	ah, iam vix mihi arridet senex Tristi remissus fronte, nil laeti auguror. Iucunda vel non animus, Hermantis, tuus Celata servet, nescio, sed palpitans In quaestionem lingua te viso negat Vllam resolvi; iam satis, quid perferas, Ex fronte disco, iam tuus satisfacit Petitioni, triste nescio quid mihi	2255
	2260	
	2265	

Atrumque praefert ac iubet silentium  
Aspectus oris.

**<Scena secunda>**

Cleomachus, Ephialtes, Hermantis

Herm.	laeva dispereat dies, Cum vos sinistris obvios avibus dedit Sors nimis iniqua cumque fatalem mihi In dira vocem iussa rupistis, viri; Disrumpor intus taedio acceptae mihi A Diis repulsae. sic male elusum pudet Pigetque Phoeben arte tentasse irrita.	2270
Eph.	Quin te pigeret durius, si morbido Deses Athamanti denegasses quippiam Tui laboris; poeniteret syderis Non evocati, teque conscientia Non applicati remedii argueret reum. Eo referres regiae causam necis, Moestaque perennis corda torqueret dolor.	2275
Herm.	Regi levamen arte molitum mea Ac praestitisse debitam obsequiis opem Non poenitet, sed, ah, rebellem carmini Renuisse nostris obsequi iussis polum Piget et statutis decidisse perperam Coeptis; pudetque, quos fideles antea Cantus salubri in singulos medicamine Expertus ipse sum, medelam, maxima Quae vota fuerant, perfido fastidio Regi negasse. munus hoc utinam viro Fuisset alii creditum; siquidem meus Quamvis ab omni prorsus immunis labor Errore fuerit, non vacabit attamen Culpa, polique non nocens culpam feram: Meus erit error, cantibus quicquid meis Negavit aether, quicquid optatis deest.	2280
	Quisquis minister exequendis principum Vacat imperatis, videat attentus, decet, Non quid valebit ipse, sed, quae suscipit, An ipsa valeant perfici; nam quod semel Statuere agendum principes, quoquo modo	2285
		2290
		2295
		2300

	Fieri necesse est, hoc repugnet ilicit; Penes ministrum, si quid erit obstaculi Culpaequae, computabitur, defectui Nil veniae et excusationis linquitur. Licet ego superas moverim potentias Ac nihil inausum cantibus fuerit meis, Tamen omnis in me causa statuetur mali.	2305
Cleo.	Non sic iniquo ponderant examine Res subditorum principes, ut omnia, Prout imperavit ira vel dolor, improbent.	2310
Herm.	Non mens iniqua est principum, at reverentia Atque sacer horror concitati numinis Tanto timore pectus implexum obruit, Vt conticescant penitus elingues neque Causam tueri subditi verbo queant. Sic innocentes facile in errorem cadunt. Quis enim furentem regis aspectum ferat Contrave certet?	2315
Eph.	fateor hoc sane libens. At fare, coeptis unde sit vitium tuis?	
Herm.	Non facile possim; coniice at tu, si potes, Sermone nostro: singula exponam integer. Quam nata Phoebo calluit Circe maga Et quam professa Colchica est artem nurus, Sola est et una quidem; artis ast industria Varios in usus explicatur multiplex Variosque variis edit effectus modis. Sua namque vis est singularis omnibus Disparque virtus pharmacis; nec enim pari Sus deque in omne conferunt malum modo: Hoc implicant anxiae mentes virum, Illo inde curis explicantur liberae,	2320
	Hoc mittit orco corpore exutas suo Viventium animas, hoc easdem propriis Membris secundo redditas orco trahit, Hoc frigus, illo dignitur membris calor, Hoc odia miscet, hoc amores incitat, Hoc turbat auras et diem tenebris vetat, Contra hoc serenat et fugat noctem die. Quaecunque propriis destinantur usibus Propriumque servant ordinem, extremae domus	2325
	Caeco in recessu, ne quis errori locus Falso daretur forte delectu, omnia Oculo sagaci seligo et, cauta manu Cuiusque vires nuncia edoctus nota, Expono coram pharmaca, occluso tamen	2330
		2335
		2340
		2345

Celata vase, donec extinctus dies Solem fugasset; namque vivacem impetum Succi ferocis solis irritat iubar. Vt ergo seras vesper accendit faces Statioque flammis imperata noctuis Vidit Booten orbita boves suos	2350
Breviore circum terminos gelidi poli Agere inchoantem, nec mora est, caliginem Noctemque pello non sueto lumine. Nam mihi sepulchris calva defuncti cava Excepta ab imis, quam quidem humani replet	2355
Omenti adeps, praebet perobscurum iubar Dubiaque geminos luce per hiatus micans, Nisi quo meum me vocat opus, vibrat diem; Hac face potitus muneri accingor meo	2360
Habitusque dignos induo et cultus sacros, Tempora revinctus lycio ter triplici, Quod casta tenerae virginis nevit manus, Nondum resecti primulo de vellere	2365
Arietis, alvo quem recens luci dedit Enixa mater, inde postremas manus	2370
Volamque lautus latice coelesti novos Ad solis ortus, rore cum tellus madet Viridante in herba fusili, lecto mihi, Quo solis axes tempore ex tauri domo	2375
Vicina vernis signa condescendunt rotis. Sic rite mundus, tunc locum fragrantibus	2375
Vaporo fumis ac odore lustrico Vivacis aurae cruditatem tempero, Succos in auras profero - monstrum! putri	2380
Omnia videtur lividus tabo cruor Inficere; dudum mente suspensa steti,	2380
Quid hoc sinistri triste vellet ominis. Dum dubius ipse consulo, quid facto opus,	
Ecce, mihi rectis horruit pilis caput,	
Liquitque venas sanguis! occluso undique	2385
Etenim meatu turbo tunc per cubiculum Convolvit auras atque circum pharmaca	
Caputque multo vortice oblusit, faci	
Tum rapuit ignes, pene diffugit metu	
Animus; pavore sensim ast excusso excitos	2390
Recipio sensus atque mentem colligo Silicisque venas scrutor. attritu crepat	
Micatque flamma, concipit stipulas focus, Instruitur igne lampas, at efflat statim;	
Animoque quoties, occidit toties mihi.	2395

	Tentare Divos desino, fastidia Coeli et repulsam vix modestus perfero, Vix non rebello, vicit at modestia; Nec enim quis unquam provocare Numina Impunis audet. ergo ubi nil pharmaca Prodesse velle sentio, rursus viam Aliasque tento artes, sub auras exeo Scipione nixus, alterum exutus pedem Corpusque villis tectus ac laeva manu Sacrum praehendens palmitem, obscuro sono Ter triplicis Hecates ora, ter triplicis Deae Nomen cito, forte quae tum cornibus Iunctis serenas plena complebat faces. Constitit et, atra nube vultum contegens Torvumque spectans, circulos rupto globo Visa est secari in plurimos, quales, novum Dum recipit orbem fratris amplexum sinens, Sydere recurvo sinuat exiles, at hi, Ceu cum supernis sydus elabens plagis Perstringit auras lubrica, at brevi face, Fugere ab oculis dissipatis ignibus; Simul ipse tristis protinus retuli gradum.	2400
Cleo.	Quid inde tandem coniicis.	
Herm.	quod neminem	
	Reor latere, nempe tanta clarus Omina loquuntur, obvolutam scilicet Ac dissipatam clade communi domum.	2410
Eph.	Dii, temperate numen iratum, modum Statuite poenae!	
Herm.	at nunquid Inonem procul Conspicio gemina prole stipatam latus. Iam mens gravatur, iam laborat omina Enunciare iamque me miseret tui, Regina, cum, quos nuncia haec dabunt metus, Perpendo mecum; sed nefas tibi haec tegi.	2415
		2420
		2425

## &lt;Scena tertia&gt;

Hermantis, Ino, Learchus, Melicertes

- Ino Mortalis ergo culpa delicti levis  
 Armare Superum vindices in se manus  
 Potuit, Avernus debuit, coeli probrum!  
 Subsidia opemque non satis valido Iovi  
 Astrisque totis iungere, ut inermem virum,  
 Nulli rebellem, perditum, iam mortuum  
 Valida domaret clade. num tantum nefas  
 Aut culpa tanta est, o miser Athamas, tua?  
 An prorsus ulla? sed sit aliqua: quid fuit  
 Tandem necesse, conglobatis undique  
 Superum inferumque viribus, in hominem Deos  
 Tanto apparatu ruere; nunquid impetus  
 Et arma terrigenum pavent? num dignitas  
 Regalis illos terruit? nunquid sciunt,  
 Mortalis ausus quam sit in Divos levis?  
 At unde meruit tam severa perpeti  
 Supplicia! nunquid forte non gravitas rei,  
 Sed statuit hominis dignitas poenae modum?  
 Hoc moris, inquam, detur, iniustum licet;  
 Cur prorsus Athamas plectitur, nunquid crues  
 Sensusque poenae sceleris authorem manent?  
 Ego ipsa, si quid sceleris admissum fuit,  
 Sum machinatrix, author, inventrix, rea;  
 Nec author est nec conscientius nec particeps  
 Athamantis animus, solus at patitur tamen.  
 Quaenam illa tandem est aequitas? ac si quid est  
 Desuper iniquum, quis id iniquum deneget?  
 Herm. Generosa Cadmi stirps, quid admixtas probris  
 Coelo querelas ore contorques fero?  
 Quid ludis operam? probra non feriunt Deos,  
 Nec usquam ad ipsos evolant convitia;  
 Potius retorto reflua in authoris caput  
 Eiaculantur impetu. non iam decet  
 Irata vobis Numina et iniquis Iovem  
 Exasperatum concitare scommatis.
- Ino Miseris - quid? heu me! - non licebit conqueri  
 Nec flere casus?
- Herm. licet, at id modestius.
- Ino Ferat id modeste quis, quod est supra modum?
- Herm. Nec forte supra culpam.

Ino	ubi prorsus vacat	
	Culpa, quid opus poena?	
Herm.	nihil; sed integer	
	Adeone quisquam, culpa quem nulla arguat?	
Ino	Nullus, sed omnis culpa non sic plectitur.	2470
Herm.	Divum illud aequo pendet ex arbitrio.	
Ino	Leviora nunquid aequitas aptat levi	
	Supplicia culpae?	
Herm.	num putas examine	
	Peccata nostro ponderare Numina?	
	Quae gravia quaeve levia soli iudicant,	2475
	Qui perspicaci lumine intus abditos	
	Penetrant recessus mentium; quae sensibus	
	Nostris patescunt acta, peccantis licet,	
	Malitia non est, perditae sed quae mala	
	Consilia mentis pertrahunt ad turpia.	2480
	Cui nota tandem haec? quisve non nota aestimet?	
	An tu, quid intus decoquat, nosti, mali?	
	Sed fuerit Athamas innocens, an non minus	
	Duris iniquae casibus sortis subest?	
	Haec sors bonorum, ut peius angantur malis;	2485
	Animo remitti nec tamen fracto decet,	
	Quin fronte eadem tolleranda, qua bona.	
	Virtutis etenim rebus adversis decus	
	Honosque summus perficitur, optatior	
	Foelicitatis obsecundantis favor	2490
	Nil meruit usquam gloriae, laudis nihil;	
	Id gloriosum, quod fuit acerbum pati.	
	Proinde iniquos mentis aestus tempera,	
	Meliora speres, adfuturi spes boni	
	Acerbitatem sedat urgentis mali.	2495
Ino	Quid speret hic, qui cuncta desperat?	
Herm.	sibi	
	Nihil affuturum durius quam, quod timet.	
Ino	Sed cuncta timeo pessima.	
Herm.	in nostris malis	
	Cautela summa haec; sic, quod adversum advenit,	
	Minore sensu pungit.	
Ino	optato quidem	2500
	Rebus futuris praevides; at enim - malum! -,	
	Quid illa praesens sublevant?	
Herm.	prorsus nihil,	
	Nisi quid doloris detrahas ac spem induas.	
Ino	Quam spem?	

Herm.	futurum post tot aerumnas bonum Ac, quae perhorres, posse successu mala Optatiore mitius succedere.	2505
Ino	Consilia sane recta, si foelix forem, Facilia prorsus monita suadenti; sed heu, Effare? quae spes quaeve cogitatio Boni subire posset in mediis malis?	2510
	Tristicia nunquid gaudium, plausum dolor Risumque fletus suadet? his facile est iter Ac vela navis quo libet convertere, Quos flatus alio non trahit violentior,	
	At eo sequendum, quo furens aestus rapit. At tu, unde discam, quid spei impendat mihi, Quid ominentur astra, quid iubeant tua Sperare, dic o, carmina, audirem libens.	2515
Herm.	Spes omnis inde cassa.	
Ino	quod fieri negat, Quid tandem inepte praecipis? suades mihi Speranda, desperata quae penitus vides; Renuente coelo quid boni sperem? sed o, Exclamat Athamas, audio vocem viri.	2520

### <Scena quarta>

Athamas, Pheretes, Ephialtes, Euriclus, Cleomachus, Ino cum liberis

Ath.	O me!	
Eph.	quid horres?	
Ath.	monstra!	
Eur.	quid pavidus fugis?	
Ath.	Late obsidentur omnia inferna lue.	2525
	Huc advolate, ruite in auxilium, viri.	
Eur.	Adstamus. aude, nil verere; tutus es.	
Ath.	Dilaceror hydris, facibus infernis tremor!	
	Me, me! vetate! pereo! rapior!	
Pher.	coniugem	
	Natosque non nosti?	
Ath.	abstrahatis mitius?	2530
	Nihil reluctor! parcite, Eumenides! sequor!	
	Parcite flagellis!	
Cleo.	Tartarus procul hinc abest,	
	Nil hic timendum.	

Ath.	pareo, abscedant faces.	
Pher.	Fugere dirae, recipe te: iam liber est Locus hic pavore. coniugem agnoscis tuam? Cernis Learchum, cui praeit frater comes?	2535
Ath.	Vbi nati? adeste!	
Eph.	genibus, en, prostant tuis.	
Ino	Agnosce, genitor, ac fove prolem tuam.	
Ath.	Ades, ades; hanc citatus exanima feram. Praetende ferrum, spiculum elibra, armiger. Arcum sagittis instrue, age, clavam expedi, I, sequere pernix; effugit manum tuam. I, sequere, adurge; praeda concidat tibi.	2540
Eur.	Regina, quaeso, parce non sano satis Homini, furori cede; iniquo tempori Aptare, tete hinc surripe, dum ccesset furor. Habet, profugit saucia in specus suos. Ab blandienti, genitor, arride tuae proli.	2545
Ath.	Et ubi proles?	
Eur.	cernis adstantem tibi?	
Mel.	Huc, huc ad nos demitte tuos, Genitor, vultus, huc flekte, parens, Dulcis amicos oculi intuitus! Nos tua proles generisque tui Bina propago, nos afflictæ Spes reliqua domus genibus strati	2550
	Patrii specimen petimus studii, In nosque tui pignus amoris.	2555
Lear.	Si quid veteris superest animi, Si qua tuorum te cura manet Puerum, nostris, pater, indulge Candidiori vultu votis! Precibus nostris adscribe, parens, Luctumque tuae comprime prolis!	2560
Ath.	Adstate, nostri reliqua pars solatii; Adstate, nati, surgite, amplexus date, Cohibete fletus, expedite citi oscula, Vtrinque collo manibus impliciti meo Onerate patrem, pondus optatum meis Aptate brachiis. iuris o quantum tenet Puer in parentem! quam potens suavium Et tenera prolis blanditia! quid non potest Ab blandientis prolis arrisus patri! Connubia certe prospera? o foelix torus, Quem tanta sequitur liberum foelicitas!	2565
	At at, quid audio? allatrantes personat Drias molossos, montium reboant iuga.	2570
		2575

	Ite, o ministri, quo sagax umber vocat, Praeripite voces, praepetes obvertite Ferae pedes, praeoccupate tramitum Aditus, fugacem fallite occursu feram.	2580
	At vos sequaci voce sectantum procul Animate cursus, dirigite odores canum, Effugia praedae ac ungulae vestigia Docete hilarem. tu manum telo instrue;	2585
	En, en, leaenae geminus huc ad nos ruit Foetus, praehensae sentiet clavae impetum. Nondum ferores exuit praecordiis Moribundus animos, irritas tentat minas.	
Eph.	Heu, parce, genitor; natus hic cadit tuus?	
Ath.	Effugit alter; hunc praehendamus fuga.	2590
	Me, me adiuvate: cumulet hic victoriam, Nostra haec secundo praeda sit spolio inclyta.	
Pher.	Nisi retinemus, impias parens manus Maculabit iterum prolis alterius nece. Mecum insequentem, si vacat, compescite.	2595

### <Scena quinta>

Hebas, Tithene, <*postea* Ino, Melicertes>

Heb.	Hancine cruentae quispiam credat manus Stragem paternae? potuit hos animos parens Induere? nunquid saevit in catulos leo, Aut aper in aplos ora distingit sua? Quae tigris - heu me! - sic cruentis unguibus Dilacerat uterum? caetera immites ferae, Hac parte mites, foetibus parcunt suis. Homone nescit, quam ferae immanes sciunt Humanitatem? num parens in liberos	2600
	Aetate teneros, innocentes ausus est, Quod nullus hostis audeat? dubitat fides Inculta, et anceps haereo, num vera sint, Quae me vidente gessit immitis parens. Parensne tantum valuit in prolem nefas?	2605
Tith.	Quod ante matri fas fuit, patri nefas Id computabis? nunquid Inonis scelus Phryxumque et Hellen perdidit? si par pari Referre fas est, iam suum Inoni scelus	2610

- 2615
- Reposuit Athamas scelere. scelus, inquam, tuum,  
Immanis Ino! iamne detestabilis  
Crudelitatis est abunde? iamne atrox  
Tuo furori credis indulsum satis?  
Satisne caedis ac crux? si satis,  
Tibi gratulare, fruere deliciis tuis;  
Iam pasce mentem, pasce iam diram sitim,  
Saturare caede et sanguine! iam festos dies  
Laetosque celebra, iam Diis grates age:  
Succende thura; nam tui facta es rea  
Composque voti, cessit ex sententia,  
Crudelis ante quicquid optati fuit.
- 2620
- Quid dira frendes? nunquid hoc ferre est grave,  
Quod perpetrasti? praemium hoc sceleris tui est,  
Haec digna merces; fruere, quid disrumperis?  
Quid ora torques? quid revolvis lumine  
Oculos furenti? quid malorum conscio
- 2625
- Pallore tetra frons minatur? nunquid hunc  
Mater necandum destinas, cui patrius  
Furor pepercit? perge, copta perfice;  
Adeo nefandi nil supersit sanguinis,  
Nulla nota restet generis. aude, nil veto,
- 2630
- Recedo, ne quid mea vetet praesentia;  
Ac ne quid obstem, libero fruere loco.  
Ino Heu, nate foelix, fata quem tantis malis  
Incogitato et innocent funere
- 2635
- Voluere functum! sors tua, o foelix, licet  
Lugenda, coniux, cui mali in mediis malis  
Sensum abstulere Numina! ast heu, me quibus  
Ego ipsa titulis praedicem? quam me vocem?  
Nunquid beatam, propria cui parcant mala?
- 2640
- Quam sors iniqua nesciat, quam nil gravet?  
Vtinam malorum premeret infoelix caput  
Onus omne nostrum! miseriae non sic forem  
Scopus alienae, vestra non ferrem mala.  
Quotquot dolere liberum non est; sed heu,
- 2645
- Hoc saevior fortuna, quo clementior.  
Quemque tibi, nate, quem tibi coniux negat,  
Sensum malorum, hunc integrum in me contulit;  
Nec enim dolet, quem plura conficiunt mala,  
Sed quem doloris miseret alieni. tui
- 2650
- Me miseret, Athama, miseret eversae domus,  
Miseranda specto cuncta; nec tamen hoc mei  
Caput est doloris: illud est, quod hostibus  
Ludenda nostris pateo. quid dico hostibus?  
Domesticis foedisque mancipiis. siles,

Tremende quassator poli? nondum tibi  
Satis piata videor? haud satis ultus es?  
At nunquid et te forte delectant mea  
Supplicia? nunquid protrahis nostros dies,  
Vt protrahatur poena? praeripiam tua  
Consilia, vitam protrahis; ego hanc contraham,  
Mortem petitam denegas, mortem petam.  
Nunquid vetabis? ne quidem vivam, potes;  
Ne moriar, haud potes. vacat cuvis mori,  
Cui vita gravis est, vel Diis nolentibus.  
Est flexuoso silice procurvans caput  
Minax ruinae petra, cui pandus iugo  
Vertex reclini praeripit noctem et diem,  
Infra profundo vortici, hinc saltus datur  
Facilis in undas, inde reliquias tori  
Miserumque corpus, hoc rotans baratro obruam.  
Hac arte vincam, victa iam toties malis.  
Illuc ruamus, dum favet coeptis furor.  
Comitare, nate, praevious matris gradus.

## Chorus

Ch. Nescius culpe fugiensque crimen  
Criminis poenas tulit innocentes,  
Quosque non laesit Superum furores,  
Sensit infestos Athamas Stygemque  
Vidit et ternas Herebi sorores  
Corde conceptum scelus atque toto  
Orbe spargentes Phlegetonta, tunc cum  
Horridae nigra face verberumque  
Anguibus diris, scelus expiantes  
Impium Inonis, potuere crudi  
Immemor pectus patris asperare  
In necem nati, genitor sororis  
Vt necem fratris nece vindicaret,  
Funus ac Helles genitricis arte  
Ac novercali rabie patratum,  
Versus infernis pater in furorem  
Sibilis, saevo faceret Learchi  
Funere maius.  
Egit hoc nolens pater innocensque,  
Quod volens mater scelus inchoavit.  
At volens mater sibi computatum

Crimen et poenas feret utriusque;  
 Nam sui vindex simul et mariti  
 Occidens una sibi coniugique  
 Morte litabit.

2700

## Hebas

- Heb. Iam, iam pleno flumine largos  
 Vacat, o Thebe, fundere fletus; 2705  
 Impendentis timor aerumnae  
 Gelido stringens corda pavore,  
 Ante hac parcus quas continuit  
 Lachrymis laxas solvat habenas!  
 Flebile quicquid, quicquid acerbum  
 Ante timendum fuerat nobis, 2710  
 Sortis iniquae peperere vices.  
 Periit Phryxus periitque Helle,  
 Ille a terris exul patriis  
 Alienā tenens novus hospes loca  
 Colchidis auras spirat iniquas; 2715  
 Haec vorticibus mersa profundis  
 Fluitat monstris esca marinis.  
 Compensavit clade hanc genitor  
 Alia cladem, misit ad imas  
 Herebi valles immaturam 2720  
 Iunioris adhuc animam saeva  
 Morte Learchi.  
 Dedit at finem, quae principium  
 Tam funestis dederat cladibus  
 Lugubris Ino, multoque prius 2725  
 Super Argolicas crimine nuptas  
 Pelopisque super crudele genus  
 Nobilitatam propria vitam  
 Nece finivit, sed non sola,  
 Ne forte satis sola occumbens  
 Lugenda foret; nam Melicerem, 2730  
 Quae relliquiae fuerant cladis,  
 In perniciem ferrea secum  
 Traxit eandem, quodque furori  
 Et saevitiae deerat solum -  
 Nempe ut nondum sanguine tinctam  
 Dextram tingeret -, illud moriens  
 Saeva peregit, scilicet alta  
 Puerum in praeceps de rupe datum 2735  
 Ac per acutas scissum in partes  
 2740

Silicis petras, atro tandem  
Maris absorbtum gurgite. vidit,  
Vidit et, ipsum simili lapsu  
Furibunda sequens, superis corpus  
Indignum auris animamque simul  
Condidit orco.

2745

&lt;Finis&gt;

## Hinweise zur Textgestaltung

Zugrunde liegt die Erstausgabe von 1621 in einer z. T. nurmehr sehr schwer lesbaren Reproduktion der Bibliothèque Nationale, Paris. Durch ein von Herrn A. Herböck für seine Dissertation ergänzend herangezogenes Digitalisat der Newberry Library, Chicago, konnten mehrere unklare Stellen gegenüber der ursprünglichen Digitalversion dieser Edition korrigiert werden.

Zusätzlich zu den vorgegebenen Akten wurde versuchsweise eine Einteilung in Szenen vorgenommen und die Darstellernennung erweitert; dies ist aber jeweils als Ergänzung markiert.

Die orthographischen Eigenheiten des Originals wurden nach Möglichkeit beachtet. Orthographie und Interpunktions wurden jedoch überarbeitet und vereinheitlicht. So wurde stets gedruckt *i* für *j*, *v* für konsonantisches *u*, *u/V* für vokalisches *u/U*, *ss* für *β*, *aether* für *aeter* (1361, 2299), *authoris* für *autoris* (2460), *causa* für *caussa* (167, 1103, 1197, 1227), *-cunque* für *-cumque* (834, 944; umgekehrt 1042 *cumque* für *cunque*), *-oe-* für *-ae-* (39/50/57/76/322/1471/1475/1576/2094/2248 *coel-*, 1310 *coepita*, 104/1534 *foelicitatem/foelix*, 813 *moeror*, 523/619 *poena*, 570 *poenitentia*; aber 1083/2150 *caec-* für *coec-* wie an sechs weiteren Stellen), *littus* für *litus* (560), *nuncium* für *nuntium* (968), *Pheretes* für *Pherethes* (v1735), *Phryx-* für *Phrix-* (360), *praemium* für *premium* (2627), *quenquam* für *quemquam* (927), *questibus* für *quaestibus* (1150), *quicquid* für *quidquid* (37, 130, 220, 1009, 1011, 2116, 2146, 2255, 2298, auch 2006 *quicquam*), *quoad* für *quo-ad* (623, 1049), *saeculis* für *seculis* (1077), *sequit-* für *-secut-* (1434), *sydus* für *sidus* (312, 980, 1460, 1481, 2208, 2279, 2414), *Thebe* für *Tebe* (2705), *Thyestes* für *Thiestes* (2066), *tigris* für *tygris* (1164, 2600), *Tithene* für *Tythene/Titene* (1384/v2596), *tollerare* für *tolerare* (196), *tristitia* für *tristitia* (2511); belassen aber wurde *circonstant* und *reliqu-* (Sg.) neben *relliqu-* (Pl.).

Groß geschrieben wurde: *Deus/Dea* (1, 6, 81, 149, 1328, 1347, 1480, 1546, 1553, 1733, 1792, 1810, 1865, 1978, 2044, 2275, 2406, 2439, 2458, 2622, 2669), *Divus* (56, 819, 1340, 1543, 1800, 1805, 2396, 2443), *Numen* (33, 82, 388, 677, 1109, 1473, 1551, 1563, 2193, 2399, 2462, 2474, 2642), *Tartarus* (60, 1740, 2018, 2038, 2052, 2136), *Styx* (537, 1415, 1428, 1977, 2682 und 2135 statt *stigis*), *Superi* (305, 676, 1478, 2138, 2235, 2430, 2681) sowie A1 *Iunonis*, 78 *Ditis*, 95 *Parca*, 162 *Charibdis*, 188 *Argolica*, 310 *Venere*, 310 *Saturno*, 367 *Syren*, 429 *Atticis*, 537 *Avernales*, 650 *Aeoliae*, 746 *Thessalica*, 1055 *Musarum*, 1161 *Britanni*, 1423 *Bacchus*, 1494 *Tonantem*, 1899 *Delii*, 2057 *Graium*, 2245 *Diti*, 2366 *Lycio*, 2536 *Learchum*, 2683 *Herebi*, 2685 *Phlegetonta*, 2695 *Learchi*, 2726 *Argolicas*; klein dagegen: 110 *ignes*, 569 *oferet*, 595 *tigris*, 662 *monarcha*, 754 *umbra*, 812 *vix*, 898 *concursu*, 1164 *tigris*, 1429 *illud*, 1547 *sorte*, 1672 *domini*, 1891 *salo*, 1937 *virum*, 1964 *heu*, 2379 *monstrum*, 2746 *animam*.

Im Darstellerverzeichnis wurde *Chorus* ergänzt; bei der Darstellernennung wurde dem Auftritt nach geordnet statt 1,3 *AP* mit Ergänzung, 2,2 *IXAEC* mit Ergänzung, 2,3 *HCE*, 3,3 *ET*, 3,4 *IXAT*, 4,3 *HAX*, 4,4 *PH*, 4,5 *AEH* mit Ergänzung, 5,2 *HEC*, 5,3 *ILMH*, 5,5 *HT* mit Ergänzung von v2610 *IM*.

- 141    *Athamasne* statt *Athamas ne*
- 401    *occidatine* statt *occidat-ne*
- 677    *dolendum* Herböck statt *delendum*
- 689    *quod* statt *qnod*
- 812    *languidum* statt *lanquidum*
- 841    *docent* statt *docet*
- 900    *cuinam* statt *cui nam*
- 923    *antehac* statt *ante-hac*
- 996    *membris* Herböck statt *membri*
- 1032    *eheu* statt *ehu*
- 1467    *supplex* statt *suplex*
- 1469    *aethera* statt *athera*
- 1648    *differens* statt *diferens*
- 1746    *nec quid* statt *necquid*
- 1797    *sperare* Herböck statt *spirare*
- 1825    *praeteritur* statt *preteritur*
- 1842    *ceu* statt *seu*
- 1864    *opacat* statt *o pacat*
- 1919    *succusu* statt *succusu*
- 1956    *nunc* statt *nnnc*
- 1965    *sicne* statt *sic ne*
- 1993    *nondum* statt *nundum*
- 2028    *iamne* statt *iam ne*
- 2068    *conticescis* statt *conticessis*
- 2414    *ceu* Herböck statt *seu*
- 2584    *hilarem* statt *hilacem*

'Komma' gestrichen vor *et, atque, -que, neque, nec, aut, vel, -ve, an, quam* u.ä.: 3, 22, 55, 67, 83, 107, 108, 153, 179, 199, 210, 214, 271, 278, 284, 287, 289, 292, 302, 306, 310, 312, 317, 321, 323, 327, 366, 387, 390, 401, 411, 421, 430, 437, 442, 445, 455, 469, 502, 503, 511, 537, 539, 551, 567, 577, 601, 607, 616, 645, 655, 674, 704, 706, 740, 743, 747, 749, 753, 781, 797, 802, 819, 852, 863, 867, 873, 876, 888, 906, 907, 913, 923, 927, 933, 966, 972, 989, 995, 1011, 1016, 1022, 1034, 1051, 1063, 1072, 1085, 1087, 1104, 1153, 1160, 1167, 1192, 1194, 1196, 1198, 1201, 1203, 1206, 1211, 1215, 1227, 1269, 1272, 1285, 1329, 1335, 1364, 1395, 1418, 1428, 1464, 1467, 1468, 1471, 1516, 1518, 1526, 1529, 1548, 1553, 1559, 1562, 1587, 1598, 1599, 1608, 1609, 1614, 1616, 1616, 1623, 1628, 1647, 1649, 1653, 1675, 1687, 1693, 1696, 1715, 1723, 1745, 1746, 1759, 1766, 1769, 1800, 1804, 1816, 1824, 1840, 1842, 1849, 1910, 1912, 1920, 1922, 1946, 1958, 1960, 1971, 1977, 1979, 1982, 1993, 2010, 2019, 2036, 2038, 2043, 2047, 2073, 2074, 2121, 2199, 2208, 2212, 2219, 2220, 2237, 2245, 2269, 2272, 2275, 2284, 2288, 2309, 2318, 2321, 2329, 2343, 2347, 2353, 2361, 2364, 2365, 2387, 2391, 2391, 2403, 2404, 2409, 2426, 2452, 2452, 2464, 2503, 2509, 2511, 2570, 2583, 2659, 2740, 2744, 2746

'Komma' gestrichen nach: 32 *connubiali*, 32 *risit*, 139 *nec*, 228 *potius*, 394 *bombo*, 432 *apices*, 500 *quiete*, 636 *infando*, 675 *sed*, 784 *praecordia*, 827 *neces*, 914 *ponderi*, 984 *animo*, 1014 *inustas*, 1028 *viribus*, 1064 *proles*, 1254 *propagine*, 1316 *menti*, 1362 *orci*, 1368 *melius*, 1445 *tecum*, 1476 *causa*, 1512 *suae*, 1524 *Athamantea*, 1545 *singulari*, 1569 *tantum*, 1574 *furere*, 1585 *o*, 1644 *peius*, 1662 *mea*, 1689 *quas*, 1718 *truciore*, 1836 *aufugit*, 1842 *umber*, 1876 *attonitos*, 1906 *curvo*, 2039 *infernae*, 2071 *indue*, 2075 *communi*, 2154 *ebrias*, 2203 *incendia*, 2221 *iucunditate*, 2379 *profero*, 2410 *globo*, 2464 *miseris*, 2501 *enim*, 2510 *boni*, 2581 *voce*, 2600 *tigris*, 2605 *innocentes*, 2613 *scelus*, 2736 *solum*

'Komma' ergänzt: A1 *Semele*, A4, A4, A5 *Semelem*, A5 *pellicem*, A6 *posset*, A7 *interea*, A16 *Athamas*, A16 *filius*, A17 *Inone*, A19, A22, A26 *liberorum*, A28 *reliquam*, 23, 23, 24, 25 *ut*, 27, 29, 34, 36, 37, 38, 42, 65, 66, 82 *pigebit*, 86, 97, 97, 101, 115, 116, 127, 131, 131, 145 *gemitur*, 145 *manens*, 146, 146, 150, 152, 160 *proditum*, 161, 165, 170 *eheu*, 174 *pati*, 181, 181, 190, 190, 191, 193, 197, 200, 200, 204 *rude*, 205, 206 *dignoscere*, 221 *maturius*, 228 *mali*, 240, 242, 250, 250, 252 *credas*, 252 *humana*, 252 *reor*, 258, 258, 259 *Idalia*, 266, 273, 273, 296 *an*, 299, 299, 302, 304, 314, 319 *facile*, 319 *poli*, 332, 333, 334, 336, 336, 344, 357, 359, 361, 365, 374, 374, 379, 379, 381, 381, 382 *times*, 407, 410, 426, 427 *fugit*, 435, 446, 451, 458, 486 *pergamus*, 496, 514, 519, 523, 523, 523, 527, 528, 529, 530 *nunc*, 540, 559, 560, 574, 582, 593, 601, 602 *tuetur*, 604, 616, 616, 632 *sapere*, 644, 644, 650 *domus*, 661, 662, 666, 666, 670, 671, 685 *quaeso*, 688 *indue*, 692, 693, 695, 701, 702, 715, 720 *illud*, 720 *unicum*, 723, 728, 728, 730 *Deos*, 740, 745, 745, 746, 753, 756, 757 *continetur*, 764, 767, 768, 800, 800, 816, 817, 853, 862, 864, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 877 *ac*, 880, 883, 900, 900, 909, 909, 917, 920 *genus*, 928 *atque*, 932, 961, 965 *animus*, 975, 983, 984, 985, 985, 990, 993, 1004 *humile*, 1016, 1019, 1019, 1021, 1023 *ac*, 1026, 1026, 1032, 1033, 1033, 1036 *vacat*, 1037 *heu*, 1041, 1042 *negatur*, 1043, 1049 *quad*, 1054, 1059 *gens*, 1059 *inquam*, 1068 *signa*, 1068 *decus*, 1070, 1099 *te*, 1100, 1100, 1102, 1104, 1104, 1106, 1107, 1107, 1107, 1107, 1109, 1109, 1110, 1115 *durius*, 1116, 1123, 1124, 1125 *sobole*, 1127, 1127, 1130, 1133, 1136, 1146, 1151 *precor*, 1156, 1156, 1165 *parens*, 1165 *inquam*, 1172 *premeris*, 1200, 1210 *focis*, 1213, 1213, 1223, 1223, 1224, 1226, 1228, 1235, 1239 *vera*, 1239 *nate*, 1240, 1241 *querar*, 1243, 1243, 1244 *comitem*, 1245, 1245, 1246, 1247 *Phryxus*, 1247 *heu* 1247 *Athamas*, 1248, 1248, 1262, 1265, 1270, 1280, 1281, 1282, 1282, 1285, 1285, 1292 *noceat*, 1297, 1302, 1302, 1303, 1303, 1304, 1308, 1313, 1315, 1323, 1332, 1332, 1344, 1348 *plaude*, 1370 *heu*, 1372 *heu*, 1382, 1384 *heu*, 1384 *tu*, 1384 *Tithene*, 1385, 1390, 1396, 1396, 1397, 1397, 1402, 1402, 1406, 1408, 1408, 1410, 1412, 1413 *obloquaris*, 1414, 1414, 1419 *funus*, 1419 *Helle*, 1420, 1420, 1427, 1427, 1431, 1431, 1441 *vitam*, 1441 *inquam*, 1449 *redi*, 1455 *ducem*, 1457 *desinet*, 1465 *ac*, 1465 *bono*, 1466, 1487, 1494, 1516 *et*, 1516 *nefas*, 1521, 1527, 1533, 1537, 1537, 1539, 1540, 1544, 1552 *debet*, 1556 *solum*, 1558, 1561, 1564, 1566 *agitur*, 1566 *inquam*, 1569, 1569, 1579 *grates*, 1579 *frater*, 1582, 1592, 1592, 1604, 1604, 1617, 1627, 1634, 1637 *paucula*, 1650, 1652, 1654 *quisque*, 1665, 1674, 1676, 1676, 1687, 1687, 1688, 1690, 1703, 1705, 1709, 1711 *dabunt*, 1716, 1717, 1719, 1725, 1730, 1733, 1733, 1735 *negatum*, 1735 *precaris*, 1737, 1737, 1738, 1738, 1740, 1742, 1742, 1743, 1744, 1746, 1746, 1753 *satis*, 1754 *specto*, 1757, 1758, 1759, 1760, 1760, 1765, 1769, 1771, 1774, 1775, 1781, 1783, 1804, 1805, 1806, 1812 *quaeso*, 1817, 1822, 1835, 1843, 1855 *et*, 1855 *via*, 1883 *requiris*, 1898 *ternus*, 1900, 1918, 1919, 1928, 1928, 1931, 1934, 1934, 1936 *visus*, 1937, 1938, 1938, 1942, 1943, 1943, 1946 *iam*, 1948 *en*, 1949, 1949, 1951, 1955, 1955, 1955, 1962, 1965, 1969, 1979, 1986, 1987, 1996, 1997 *me*, 2000, 2000, 2002, 2002, 2002, 2007, 2013 *dabitur*, 2014, 2018, 2021 *sed*, 2021 *debet*, 2023, 2023, 2024, 2025, 2030 *flagellis*, 2030 *perdite*, 2041, 2044, 2051, 2065, 2076, 2077, 2079, 2079, 2096, 2100, 2102, 2105, 2106, 2107, 2109, 2126, 2126, 2129, 2136, 2141, 2145, 2147, 2162, 2174, 2179, 2183, 2187 *Athamantea*, 2188, 2189, 2212, 2217, 2218, 2218, 2219, 2220, 2224 *timeoque*, 2236, 2239, 2253, 2255, 2260, 2261, 2263, 2263, 2266, 2266, 2270, 2273, 2277, 2286 *sed*, 2286 *ah*, 2289, 2291 *medelam*, 2292, 2298, 2301 *attentus*, 2301 *debet*, 2302 *sed*, 2302 *suscipit*, 2313 *omnia*, 2323, 2324, 2324, 2347, 2377, 2381, 2383 *consulo*, 2409, 2415 *lubrica*, 2422 *Dii*, 2426, 2427 *cum*, 2427 *metus*, 2436 *Athamas*, 2438, 2447 *moris*, 2447 *inquam*, 2475, 2482, 2482, 2482, 2487, 2492, 2496, 2497, 2499 *advenit*, 2501, 2505, 2505,

2513, 2515, 2516 *discam*, 2519, 2526, 2526, 2529, 2531, 2537, 2537, 2538, 2538, 2540 *eliba*, 2544, 2544, 2546 *surripe*, 2548, 2548, 2550, 2550, 2551 *genitor*, 2551 *flecte*, 2551 *parens*, 2560, 2560, 2562 *adscribe*, 2564, 2565 *adstate*, 2577 *ite*, 2577 *ministri*, 2585, 2585, 2589, 2589, 2591 *me*, 2603, 2607 *sint*, 2614, 2614, 2614, 2618, 2624 *sententia*, 2626, 2638 *heu*, 2641 *lugenda*, 2649, 2650, 2651 *tibi*, 2653 *dolet*, 2655 *miseret*, 2657, 2659, 2663, 2668, 2668, 2677, 2678, 2681, 2704, 2705, 2705, 2707, 2710, 2711, 2724, 2732, 2733, 2738, 2744

'Komma' statt 'Punkt': 1501, 1971, 2142

'Komma' statt 'Doppelpunkt': 71, 114, 158, 211, 212, 216, 565, 591, 675, 896, 1460, 1556 *de-*  
*cet*, 1722, 2089, 2507 *forem*, 2622

'Komma' statt 'Strichpunkt': 1049

'Komma' statt 'Ausrufezeichen': 1330

'Punkt' gestrichen: 759 *huiusmodi*, 971 *mihi*, 1534 *dominatio*, 1798 *contumacia*

'Punkt' ergänzt: 100, 240, 676, 690 *anxius*, 713, v770, 849, 850, 851 *tamen*, 891, 930, 1389  
*improbas*, 1402, 1416 *vides*, 1429 ..., 1441 *odia*, 1568, 1731, 1837, 1888, 1924, 2001, 2197,  
2299, 2539, 2548, 2648, 2718, 2723

'Punkt' statt 'Doppelpunkt': 80, 81, 114, 169, 210, 217, 236, 244, 262, 451, 493, 517, 527, 529,  
680 *poenas*, 767, 827, 958, 964, 1044, 1302, 1325, 1466, 1502, 1520, 1554, 1615, 1653,  
1656, 1658, 1663 *insana*, 1726, 1748, 1768, 1785, 1811, 1913, 1944, 1994, 2034, 2086,  
2112, 2200, 2223, 2330, 2453, 2480, 2533 *faces*, 2675, 2676, 2677

'Punkt' statt 'Strichpunkt': 89, 473, 477, 835, 1035

'Punkt' statt 'Komma': A3 *est*, A9, 71, 155, 226, 229, 346, 358, 454, 455, 468, 480, 486, 492,  
512, 518, 526, 532, 614, 687, 694 *timeo*, 711 *ille*, 740, 841, 971, 1720, 1180, 1212, 1240,  
1242, 1246, 1304, 1323, 1352, 1391 *vocas*, 1444, 1541, 1557, 1565, 1567, 1573, 1600, 1612,  
1632, 1643, 1650, 1686, 1707, 1730, 1733, 1737, 1754, 1799, 1835, 1843, 1854, 1866, 1869,  
1871, 1875, 1879, 1895, 1905, 1911, 1917, 1921, 1928, 1936, 1938 *precor*, 1941, 1942,  
1947, 1969, 2004, 2013, 2016, 2064, 2067, 2140, 2216, 2229, 2247, 2250, 2260, 2275, 2281,  
2293, 2342, 2392, 2395, 2400, 2408, 2461, 2467, 2487, 2492, 2527 *adstamus*, 2541, 2594,  
2601, 2635, 2650, 2654, 2658, 2668

'Strichpunkt' ergänzt: A21, 1153, 1565, 1761, 1783, 1841, 2590

'Strichpunkt' statt 'Punkt': 993, 1001, 2228

'Strichpunkt' statt 'Doppelpunkt': 28, 34, 41, 88, 114, 118, 142, 160, 208, 213, 222, 225, 256,  
313, 341, 489, 505, 541, 586, 605, 661, 664, 738, 754, 775, 789, 806, 813, 828, 868, 934,  
940, 948, 950, 957, 960, 978, 981, 1088, 1094, 1124, 1313, 1462, 1493, 1496, 1644, 1682,  
1778, 1797, 1847, 1946, 2054, 2120, 2150, 2181, 2194, 2231, 2238, 2363, 2468, 2491, 2545,  
2619, 2623, 2636, 2652, 2665, 2716

'Strichpunkt' statt 'Komma': A4, A27, 65, 79, 99, 123, 129, 135, 147, 156, 168, 171, 227, 238,  
241, 246, 260, 280, 290, 318, 322, 335, 337, 357, 395, 422, 448, 456, 460, 470, 476, 479,  
482, 501, 516, 525, 530, 536, 599, 620, 626, 646, 685, 689, 725, 736, 767, 783, 826, 854,  
884, 894, 917, 921, 1033, 1036, 1066, 1111, 1179, 1239, 1241, 1243, 1245, 1289, 1297,  
1303, 1310, 1315, 1324, 1341, 1348, 1371, 1382, 1397, 1445, 1456, 1480, 1514, 1531, 1538,  
1542, 1552, 1564, 1577, 1579, 1597, 1603, 1617, 1634, 1638, 1651, 1655, 1670, 1675, 1688,  
1697, 1723, 1728, 1732, 1751, 1755, 1757, 1772, 1781, 1809, 1813, 1828, 1831, 1835, 1856,  
1882, 1887, 1890, 1903, 1910, 1914, 1918, 1934, 1937, 1939, 1942, 1943, 1951, 1957, 1961,  
1972, 1989, 1994, 1996, 1998, 2002, 2014, 2017, 2024, 2029, 2061, 2067, 2070, 2094, 2135,  
2171, 2190, 2213, 2217, 2248, 2253, 2257, 2266, 2273, 2279, 2289, 2294, 2303, 2305, 2324,  
2328, 2332, 2351, 2381, 2390, 2394, 2398, 2416, 2428, 2440, 2442, 2447, 2451, 2459, 2477,  
2485, 2499, 2501, 2508, 2521, 2527, 2539, 2542, 2543, 2564, 2584, 2589, 2628, 2633, 2649,  
2656, 2667, 2700, 2705, 2732

'Doppelpunkt' gestrichen: 139 *heu*, 1947 *tempore*

'Doppelpunkt' statt 'Punkt': 799

'Doppelpunkt' statt 'Komma': 45, 80, 722, 745, 895, 1247, 1362, 1385, 2325, 2333, 2391, 2657

'Fragezeichen' gestrichen: 2078 *devio*

'Fragezeichen' ergänzt: 173 *doles*

'Fragezeichen' statt 'Punkt': 1766, 2130, 2627

'Fragezeichen' statt 'Doppelpunkt': 667

'Fragezeichen' statt 'Strichpunkt': 2457

'Fragezeichen' statt 'Komma': 2633

'Fragezeichen' statt 'Ausrufezeichen': 2037, 2609

'Ausrufezeichen' statt 'Punkt': 1331

'Ausrufezeichen' statt 'Komma': 1442

'Ausrufezeichen' statt 'Fragezeichen': 391, 1937, 2561, 2647

'Anführungszeichen' ergänzt: 453ff., 462ff., 468ff., 485f., 492f., 513f., 516, 517ff., 800, 1883f., 1898ff.

'Klammern' gestrichen um: 36f. *siquidem ... permiseras*, 97 *miseri*, 99f. *suus ... modus*, 728 *si ... potest*, 983f. *vita ... concedit*, 1026 o *Ino*, 1123 *quod ... avertat*, 1322 *malum*, 1486f. *ipsam ... dies*, 1539f. *si ... gratiae*, 1742 *nam ... mei*, 2737f. *nempe ... tingeret*

'Gedankenstrich(e)' ergänzt: 32, 37, 97, 139, 228, 675, 770, 837, 1020f., 1123, 1316, 1322, 1486f., 1742, 2221f., 2379, 2464, 2501, 2600, 2736ff.